

VLS

2

Časopis zaměstnanců
Vojenských lesů a statků ČR, s. p.

Aktuální ekonomické a politické problémy lesnicko-dřevařského sektoru

pořádáno pod záštitou
prof. Dr. Ing. Petra Horáčka, děkana LDF MENDELU
a Ministerstva průmyslu a obchodu

Termín: 18. - 19. září 2013
Místo konání: Brno, Mendelova univerzita v Brně
Pořadatelé: ČLS, ULDEP LDF Mendelu Brno

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

Více informací na: www.cesles.cz (kalendář akcí)

DALŠÍ AKCE ČLS

Název pořadatele	Název akce	Termín	Místo	Odborný garant	Kontakty
ČESKÁ LESNICKÁ SPOLEČNOST	Lesní hospodářství Českého středohoří (venkovní pochůzka)	10. 9.	LS Litoměřice	Ing. Milan Bíba, CSc.	Více info na: www.cesles.cz E-mail: tajemnik@cesles.cz
	Aktuální ekonomické a politické problémy lesnicko-dřevařského sektoru	18. – 19. 9.	Brno, Mendelova univerzita	Ing. Vlastimil Vala, CSc.	Více info na: www.cesles.cz E-mail: tajemnik@cesles.cz

Slovo má...

Ing. JAROSLAV NERAD

ředitel divize Horní Planá

Žijeme ve velice zajímavé době. Vzletnými slovy se často označují běžná opatření i postupy a naopak, důležité věci zlehčujeme eufemismy. Vymýšlíme další evidence evidencí, vymlouváme se na svazující legislativu, státní i evropskou a současně vytváříme interní předpisy, které ještě zpřísní už platné zákonné normy. Často dokonce podpůrné provozy nadřazujeme nad naši hlavní činnost a běžná, odborná kontrola je zastíňována různými před, po i certifikačními audity. Zapomínáme, že každé dílo je vždy korunováno konečným produktem nebo výsledkem. Názorně mi to osvětlil jeden z našich důležitých odběratelů dřeva. Na otázku jaké má certifikáty, odpověděl, že pouze na kvalitu řeziva, protože to živí jeho i zaměstnance. Ostatní jako bezpečnost práce, obsluhy strojů atd. řeší platné celostátní normy, které je povinen dodržovat. Když jsem se já zeptal jednoho externího certifikátora, k čemu nám ten certifikát vlastně bude, odpověděl, že tím naplňujeme svoji ochotu dodržovat zákony v dané oblasti. Odpověď byla provázena významným povytažením obočím a patřičně rozhořčeným výrazem. Zapomněl na to, že dodržování zákonů je povinnost, což se učí děti už na základní škole. Během mého moravského působení, jakýsi byrokratický šotek způsobil, že vinou chybně napsaného data jsme neměli platný certifikát. Když to pozorná spolupracovnice zjistila, tak jsme se otázali našeho největšího odběratele, zda to není problém. Nadnárodní firma nám sdělila, ať nejsme smutní, že nemáme certifikát a pošleme jim prohlášení, že dodávané dřevo je z našich lesů a nepochází z kontroverzních zdrojů. Což je snadno doložitelné. Nechci tvrdit, že úplně všechny certifikáty jsou k ničemu, spíše by mělo platit, že všeho by se mělo užívat s mírou. Jinak se pravděpodobně dočkáme i certifikátu na dodržování dopravních značek.

Snad každý praktický lesník někdy věnoval vzpomínku svým předchůdcům. Oni založili a vychovávali lesy, které jsou pilířem našich ekonomických výsledků. Už tehdy se museli řídit platnými zákony, měli jasný cíl, povinnosti a zodpovědnost, která byla vždy jasně dohledatelná. Dokázali se dívat okolo sebe, postřehnout souvislosti a předávat zkušenosti. My máme větší možnosti, informovanost, ale často svoji pozornost a prostředky věnujeme podružným věcem a procesům, zobecňujeme a snažíme se vytvářet šablony i tam kde to nelze. Stále bychom se měli kontrolovat a odlišovat důležité od nepodstatného, protože i naše následovníky budou žít výsledky naší současné práce. A certifikáty spolu s ostatními směrnici skončí v lepším případě v archivu.

Přeji krásné léto

OBSAH

Slovo má	1
Ekonomické výsledky roku 2012	2
Těžba „rezerv“ v počátcích hospodaření VLS v Brdech	4
ULV aplikátor MINI MANTRA u divize Horní Planá	7
Les, myslivost a kůň na Libavé	8
Trendy v konstrukci krmných technologií	10
Lesnický den v Ralsku	13
Pohár VLS 2013 XII. mistrovství České republiky v práci s motorovou pilou	14
Za motýly Doupovských hor	16
Ptačí oblasti u VLS ČR, s. p. část VI.	18
Malířská tvorba Ing. Ivana Ambrože	20
Přísežné stráže z archivu	22
Nová naučná stezka „okolím Komárova“	23
Ředitelství VLS ČR, s. p. divize Lipník nad Bečvou v novém	24
Dětský den na Olšině 2013	25
Dětský den VLS Plumov	26
Rybářské závody pro děti na Olšině	27
Příloha pro děti	28
Ocenění	30
Úspěšná reprezentace VLS	31
Jubilea	32
Fotosoutěž	36

Redakce

Vydává:

Vojenské lesy a statky ČR, s. p.
IČ: 00000205
Pod Juliskou 5, 160 64 Praha 6
Tel: 220 405 106
Fax: 224 310 921
e-mail: info@vls.cz
web: www.vls.cz

Redakce:

Vojenské lesy a statky ČR, s. p.
Pod Juliskou 5, 160 64 Praha 6
Tel: 220 405 106
Fax: 224 310 921

Šéfredaktorka: Hana Politzerová, DiS.
Předseda redakční rady: Ing. Pavel Češka
Místopředseda redakční rady: Ing. Jan Jeniš

Členové redakční rady:

Ing. Václav Pernegr
Ing. Jiří Flíček
Ing. Jiří Illichmann
Ing. Veronika Hubíková
Ing. Jiří Korhon
Ing. Oldřich Fröhlich
Ing. Hana Peterková

Registrace:

MK ČR E 163 15 pod zn. 14787/2005
ze dne 24. 10. 2005

Foto titulní strana:

Rostislav Stach

Uzávěrky: 4. 11.

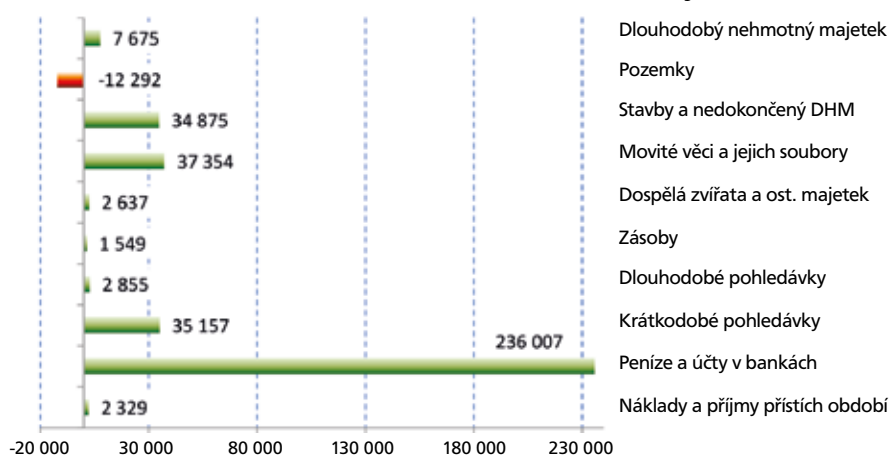
Neprodejně, vychází nákladem 800 kusů

Ekonomické výsledky roku 2012

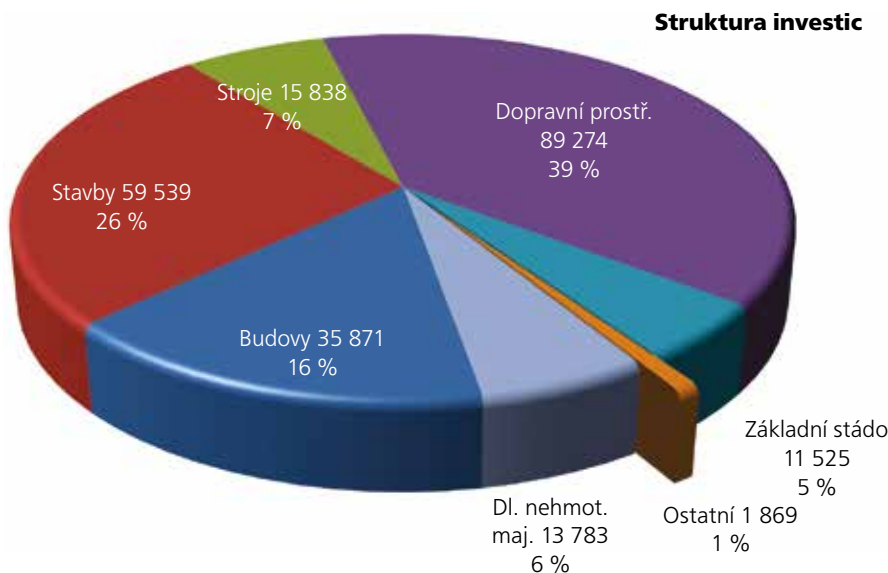
Milé kolegyně, vážení kolegové, výsledky podniku v uplynulém roce předčily i rok 2011, který jsem v obdobném článku o rok dříve chválil jako nejlepší za dlouhé období v historii VLS. Mám za to, že kromě vaší pilné práce byly hlavními faktory tohoto úspěchu:

- nadprůměrně vysoké ceny dříví v kombinaci s mírně vyšším objemem celkových dodávek dříví následkem vyšší nahodilé těžby;
- relativně nízké ceny služeb, stlačené v rámci konkurence ve veřejných zakázkách;
- organizační změny minulých let, zejména poměr prací vlastními/cizími.

Graf č. 1 Změny aktiv

Graf č. 2 Struktura investic

Začněme nejdříve tím, jak se naše hospodaření projevilo v rozvaze podniku. Celková účetní hodnota aktiv (majetku) podniku se zvýšila o 348 mil. Kč a dosáhla téměř (bez 18 mil. Kč) 8 miliard Kč. Přírůstky a úbytky hlavních položek aktiv dokumentuje graf č. 1.

Jak je patrné, více než dvoutřetinový podíl na celkovém zvýšení hod-

noty majetku měl formu finančních prostředků na účtech, což je celkem v pořádku za předpokladu, že podnik nezanedbává své investice. To se ovšem nestalo, na investice do dlouhodobého hmotného majetku byla vynaložena celková suma 214 mil. Kč, která převýšila jeho odpisy o 85 mil. Kč. Tento rozdíl ostatně koresponduje s navýšením hodnoty dlouhodobého

majetku v jednotlivých kategoriích (s výjimkou pozemků, které se neodepisují) a dokládá jeho zlepšující se stav, zejména v případě staveb a movitých věcí i při vědomí rozdílné úrovně cen v čase. Do dlouhodobého nehmotného majetku jsme investovali dalších téměř 14 mil. Kč a celková výše všech investic tak dosáhla 228 mil. Kč. Jejich strukturu ilustruje graf č. 2.

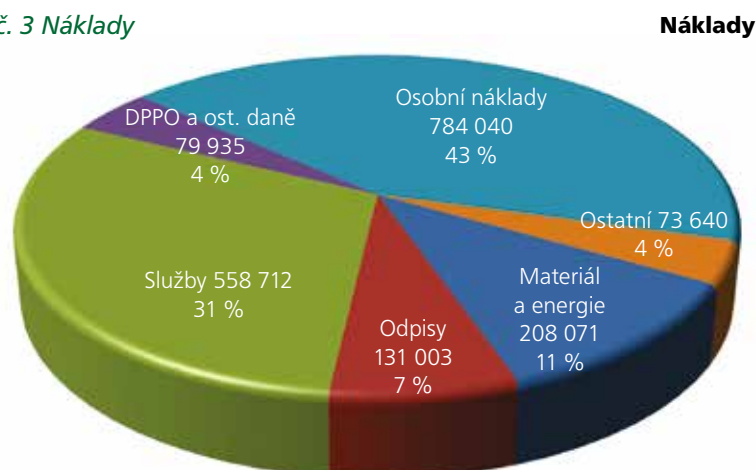
Na straně pasiv – zdrojů – se zvýšení účetní hodnoty podniku projevilo ze 73 % zvýšením vlastního kapitálu (výsledek hospodaření minulých let a běžného účetního období) a z 27 % zvýšením hodnoty cizích zdrojů (rezervy 17 % a závazky 10 %). Celková výše rezerv (bez rezervy na daň z příjmů) dosáhla 463 mil. Kč a tvoří ji zejména rezerva na pěstební činnost (260 mil. Kč) a rezerva na likvidaci kalamit (179 mil. Kč).

Výsledek hospodaření VLS před zdaněním se po tvorbě rezerv, opravných položek a podobných závěrkových operacích, které ho snižují, usadil na hodnotě 339,2 mil. Kč. Po odečte-

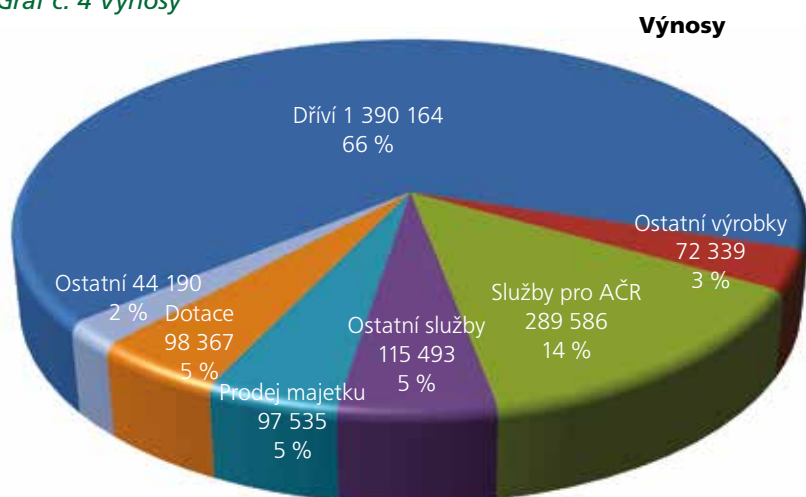
ní rezervy na daň z příjmů, odložené daně a vypořádání rozdílu skutečné daně a rezervy na daň předchozího roku činí čistý zisk 272,2 mil. Kč. Skutečně odvedená daň z příjmu právnických osob (67 mil. Kč) pak byla mírně vyšší než vytvořená rezerva, to však na výsledku minulého roku už nic nemění, rozdíl bude předmětem vypořádání v letošním roce.

Přibližnou strukturu nákladů a výnosů dokumentují následující grafy (graf č. 3 a graf č. 4) a komentáře k nim.

Graf č. 3 Náklady

Graf č. 4 Výnosy

V nákladech byly tradičně největší položkou osobní náklady, zahrnující mzdy (559,4 mil. Kč), odvody na sociální a zdravotní pojištění (188,9 mil. Kč) a další související náklady, např. příspěvek na stravování (21,9 mil. Kč), penzijní a životní pojištění (13,8 mil. Kč) aj. v položce „DPPO a ostatní daně“ dominuje daň z příjmu právnických osob (64 mil. Kč ve formě zmiňované rezervy), ostatní nákladové daně a poplatky všeho druhu se pohybují v jednotkách mil. Kč, například silniční daň (2,9 mil. Kč), daň z nemovitostí (5,1 mil. Kč), daň z převodu nemovitostí (2,5 mil. Kč) aj. Ve službách je největší jednotlivou položkou práce lesních dělníků (125,6 mil. Kč), následovaná nakupovanými službami harvesterů (102,3 mil. Kč).

V uplynulém roce měly všechny organizační jednotky podniku možnost

vynaložit finanční prostředky na opravy a údržbu dlouhodobého majetku podle svých představ a v podstatě jediným limitujícím faktorem se stala administrativní náročnost a zákonné lhůty veřejných zakázek. Celkové náklady na opravy a údržbu dosáhly 141,8 mil. Kč, což je úroveň srovnatelná s předchozím rokem (143,4 mil. Kč). Největší finanční prostředky byly jako vždy vynaloženy na opravy cest (celkem 65,5 mil. Kč), na budovy všeho druhu (32 mil. Kč).

Ve výnosech jsou pochopitelně největší položkou tržby za dříví, ostatní výrobky představují jen další 3 % celkových výnosů. Jsou to zejména tržby za zvěřinu (28,3 mil. Kč), zemědělské výrobky všeho druhu (16,8 mil. Kč). Služby pro AČR a MO jsou i přes nedávný pokles objemu stále ještě většinou

částí našich fakturovaných služeb a představují 14 % celkových výnosů. V položce „prodej majetku“ je zahrnut i prodej materiálu, který je ovšem spíše okrajovou záležitostí (3,5 mil. Kč). Prodej dlouhodobého majetku podpořel celkový výsledek podniku téměř 74 mil. Kč s tržbami 94 mil. Kč a zůstatkovou cenou, která zatížila náklady 20 mil. Kč.

Stručný závěr: z pohledu ekonomiky byl rok 2012 mimořádně úspěšný a také jsme dobrých výsledků v rozumné a možné míře využili. Zvýšili jsme ještě o něco málo stav rezerv a průměrný výdělek, finanční prostředky na účtech překonaly dříve magickou hranici 1 miliardy korun. I přes nebezpečí, že v důsledku možností, daných novelou zákona o státním podniku, budeme muset část těchto prostředků předat do státního rozpočtu, jsme vytvořili předpoklady například pro nákup lesních pozemků jako rozumné budoucí investice ve prospěch podniku.

Přejme si, aby podmínky existence našeho podniku, které nedokážeme ovlivnit, byly do budoucna jen příznivé. O schopnostech zaměstnanců VLS nepochybují. Již tradičně přejí všem zachování duševní rovnováhy.

Ing. Zdeněk Mocek

TĚŽBA „REZERV“ V POČÁTCÍCH HOSPODAŘENÍ VLS V BRDECH

Motto: „Vždyť nás to činí velmi špatnými, že se nedíváme zpět. Přemýšlíme jen o tom, co budeme dělat. A přece rada pro budoucnost vyplývá z minulosti!“
(Seneca)

Projekt brdské dělostřelecké střelnice byl navržen brzy po vzniku Československé republiky; schválen byl v roce 1926. Na přelomu roku 1927–1928 byly Ministerstvem národní obrany převzaty vykoupené pozemky od původních majitelů velkostatků Zbiroh, Hořovice, Dobříš, Hluboš a Rožmitál v celkové výměře cca 20 700 ha. Tím vznikl právní předchůdce dnešních VLS ČR – Vojenské lesní podniky. V tomto roce si tedy připomínáme výročí 85 let od vzniku a počátku hospodaření Vojenských lesů ve středních Brdech.

Pro obhospodařování lesů bylo po vykoupení vytvořeno šest lesních správ: Jince, Obecnice, Nepomuk, Padrt, Dobříš, Strašice. Lesní personál byl většinou převzat od původních majitelů.

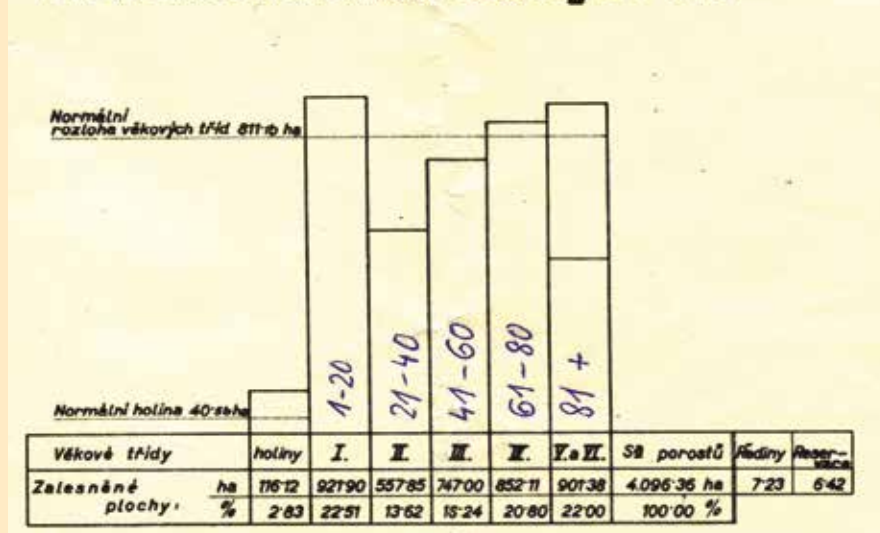
Protože se tento článek týká zejména území lesní správy Obecnice, zmíníme se nejprve o hospodaření zdejších původních majitelů, tzn. Colloredo-Mannfeldů. Dobříšské panství patřilo tomuto rodu již od roku 1630; kromě lesů na Dobříšsku k panství patřil rovněž „Forstbezirk Obecnitz“, tedy lesní obvod Obecnice, rozdělený na dva revíry – Obecnice a Bohutín,

celkem o výměře 3 697 ha. Nejstarší dochovaná lesnická mapa z roku 1855 již znázorňuje prostorové rozdělení lesa pravidelnou rozdělovací sítí, která nebere ohled na reliéf terénu. Směr hospodárnic je veden od severozápadu k jihovýchodu, tenatnic kolmo na ně – od severovýchodu k jihozápadu. Vzniklá oddělení mají v ideálním případě rozměry cca 750 x 850 m, čili zhruba 63 ha. Les byl vždy obhospodařován jako vysokokmenný, holopasečným způsobem a obnovován umělou sadbou smrku, ojediněle borovice či modřinu. Velkoplošné obnovní seče byly vedeny od jihovýchodu, takže zdejší choulostivé půdy na slepencích byly vystavovány nepříznivým účinkům slunečního svitu. Tento obnovní směr však vyhovoval slunným a odolným dřevinám, jako je smrk, borovice či modřín. Rovněž vyhovoval jako ochrana před bořivým větrem (při obnovním postupu ve směru proti větru), který zde působí kalamitní škody ve směru od západu. V posledních desetiletích velkostatku (zhruba od roku 1900) bylo hospodařeno ve stoleté době obmýti a holé seče byly již prováděny šetrněji; na menších plochách a mýtní porosty byly zašetrovány. Do doby předání vojenským lesům se tedy nahromadil přebytek porostů o věku 101 a více let na 30 % výměry, přičemž mladých porostů o stáří 1 - 20 let bylo pouze asi 10 % a porostů o stáří 21 - 40 let pouze 12 %. Stav po jedenácti letech je dobře patrný z přiložené tabulky.

Jako důsledek velkoplošného hospodaření a vysokých stavů jelení zvěře bylo při předání zastoupení listnatých dřevin pouze 1 %. Z porostních map není patrné, že by porosty byly narušeny většími kalamitními škodami; porostní skupiny jsou pravidelného tvaru, evidentně vzniklé úmyslnými holosečemi.

Při předávání lesů velkostatků do majetku Vojenských lesních podniků se vyskytly různé spory, týkající se ceny. Tyto spory byly vyřešeny až na problém tzv. „rezerv“ právě na bývalém dobříšském velkostatku předaném lesní správě v Obecnici. Šlo o již zmíněné rozsáhlé zašetrované mýtní porosty. Při jednání vedeném Státním

Grafické znázornění věkových tříd:

Tabulka k 1. 1938 znázorňuje rozložení věkových tříd na LS Obecnice; je z ní dobře patrný přebytek plochy holin. Porosty I. věkové třídy 1 - 20 let se z 10 % dostaly během 11 let až na 22,5 %

pozemkovým úřadem si původní vlastník (Colloredo-Mannsfeld) vymohl jako součást kupní ceny právo na vytěžení 230 000 m³ hroubí dřevní hmoty z titulu zašetřených rezerv. Vytěžení se mělo realizovat v době šesti let po sobě jdoucích. Tento velmi nešetrný a pro další hospodaření nepříznivý závazek se nový majitel – Ministerstvo národní obrany – marně snažil změnit finančním vyrovnáním; nakonec se podařilo alespoň část těžeb přesunout i na jiné lesní správy a celkové množství snížit o 3 000 m³, tedy na 227 000 m³, a prodloužit závazek ze šesti na deset let.

Skutečné plnění těžby rezerv pro velkostatek Dobříš v letech 1928–1937 pak proběhlo následovně:

Správa	m ³
LS Obecnice	173 762
LS Jince	12 717
LS Strašice	6 006
LS Dobřív	5 193
LS Padrt	20 756
LS Nepomuk	8 566
Celkem	227 000

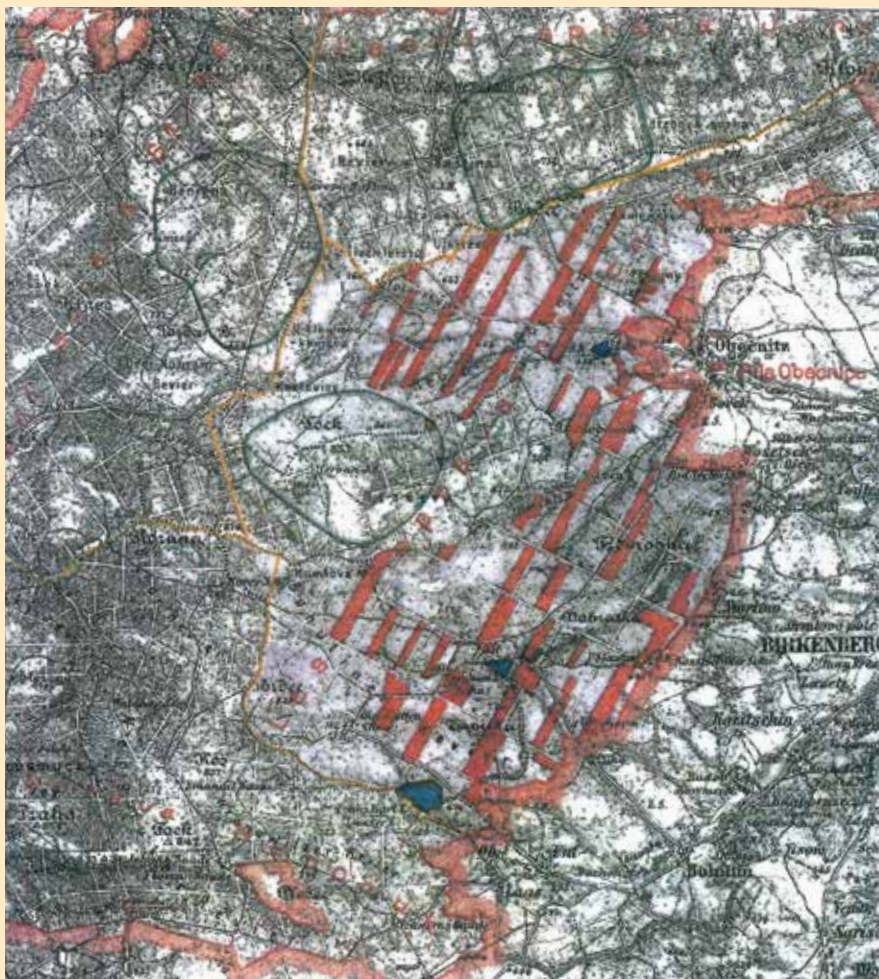
Na lesní správě Obecnice bylo přítom jen v prvních čtyřech letech, tj. 1928–1931, vytěženo 142 275 m³, tj. průměrně ročně 35 500 m³. K tomu musíme připočítat zhruba 120 000 m³, které byly vytěženy též v tomto období při odlesňování cílové plochy Tok, a další těžbu, která již plnila dodávky VLS. Znamenalo to jednak drastický zásah do krajiny a jednak určité velký nápor na lesnický personál. Jednak při těžbě a přibližování, následně pak při zalesňování a návazných pěstebních pracích. Navíc při představě, že se v té době veškeré práce dělaly ručně...

Pohled z návrší za hřbitovem na Obecnici a Tok koncem třicátých let. V popředí část obce s nově vybudovanými objekty Masarykovy základní školy a lesní správy. Celý obzor zaujímá čerstvě vykácená cílová plocha Tok a v lesních porostech pod ní dobře vidíme podle jednotlivých porostních stěn, jak se na tváři zdejších lesních porostů podepsala masivní těžba rezerv.

Současný pohled na Obecnici a Tok z téhož místa. Obec se rozrostla a přibylo i zeleně, přesto objekty lesní správy a školy jsou dobře patrné. Hlavní rozdíl vidíme v tom, jak se původně odlesněná cílová plocha Tok přirozenou sukcesí zalesnila; pouze pravá (severní) část, intenzivně využívaná jako dopadiště střel, zůstala holá. Současné plochy po těžbě nejsou v lesích z tohoto pohledu vůbec patrné – těží se na nesrovnatelně menších plochách.

Schématický náčrt těžby rezerv na LS Obecnice; podle něj se pak skutečně těžilo

Podívejme se nyní, jak dnes vypadají porosty, v nichž byla „těžba rezerv“ prováděna. Dochovala se nám přehledná mapka „rezerv“ a z ní se dá dobře odvodit, v kterých porostech se těžba skutečně realizovala, čím byly vzniklé holiny následně zalesněny a jaké je zde zastoupení dřevin dnes. Současné porostní skupiny samozřejmě většinou nejsou zcela přesně v hranicích původních těžeb; zařizováním LHP v jednotlivých deceniích byly hranice porostních skupin většinou poněkud měněny – rozdělovány či slučovány se skupinami podobného stáří. Přesto se těžby rezerv z období let 1928–1937 dají zrekonstruovat v dnešních 60 porostních skupin (vytvořená tabulka je k dispozici u autora článku), které dohromady tvoří plochu cca 422 ha. Průměrná porostní zásoba v tehdy těžených porostech vychází na 412 m³/ha. Průměrná plocha jedné holoseče vychází na cca 7 ha (!). Rozlohy některých tehdejších

holých sečí byly skutečně impozantní – šířka pasek až 300 m a délka přes celé oddělení, takže plocha seče dosahovala v některých případech přes 20 ha (!). Pohlédneme-li na dnešní zastoupení dřevin v tehdy provedených sečích, pak odpovídá stanovištním poměrům těchto velkoplošných pasek:

- z celkové plochy 422 ha je dnes smrk zastoupen 306 ha (73 %), modřín 72 ha (17 %), borovice 23 ha (5 %), bříza 10 ha (2 %), dub 6 ha (1 %), olše 4 ha (1 %);
- stinné dřeviny jako buk a jedle se v těchto porostech nevyskytují vůbec;
- v nižších polohách byla použita k zalesnění borovice a v několika případech vcelku úspěšně i dub;
- modřín je zřejmě většinou z přirozeného zmlazení;
- na silně podmáčených místech je vysázená olše, v jednom případě i jasan;

- na takto velkých sečích bylo určitě značně obtížné uhlídat celoplošné rovnoměrné zapojení kultur; klimokorhu borovému se zde též jistě dařilo (pamětníci mi vyprávěli, že coby školní mládež jej chodili za nepatrnou odměnu sbírat na paseky v době žíru), takže mezernatá místa, která zákonitě musela vznikat, zalétla většinou břízou, která se místy udržela až dodnes.

Porosty se vyvíjely v období vysokých stavů jelení zvěře a byly tedy silně poškozeny letním loupáním a zimním ohryzem. Prováděním probírek v každém deceniu se poměr silně poškozených stromů stále snižuje, takže vzhledově i kvalitativně se stav porostů postupně zlepšuje. Dnes jsou tyto porosty ve věku 75 - 85 let, takže se v nich postupně provádí poslední probírky a zanedlouho se bude začínat s jejich obnovou. Vzhledem k jejich rozsáhlosti jsou těžební zásahy vhodné pro harvesterovou technologii a ekonomický přínos z nich bude jistě též velmi příznivý (přestože podíl vláknin s hnilobou je značný). Po ekonomické stránce tedy musíme našim předkům velmi poděkovat.

Dnešní společnost je již na jiném stupni poznání a má jiná pravidla pro hospodaření v lesích. Při obnově tehdy vzniklých porostů tedy bude nutno respektovat současné zákonné normy, tj. velikost holiny do 1 ha a povinnost vkládání melioračních a zpevňujících dřevin dle hospodářského souboru ve výši 25 – 30 %; tomu přizpůsobit i postup obnovy. V ideálním případě využít předstunuté malé obnovní prvky pro MZD a na ostatní ploše docílit clonnými sečemi přirozeného zmlazení smrku.

Použité prameny:

Vzpomínky Ing. Adolfa Irmana na počátky vzniku Vojenských lesních podniků

70 let VLS Hořovice, sestavil Ing. Josef Ineman, vydaly VLS ČR 1998
VLS n. p. Hořovice – historická studie, Ing. Pejířimovský, vydal ÚHÚL VLS 1987

Ing. Václav Pernegr

V roce 2012 naše divize Horní Planá objednala přes firmu L. E. S. ČR, spol. s r. o. pět kusů aplikátorů na neředěné koncentráty glyphosátů (Roundup, Clinic, Dominator, atd.) Mini Mantry od společnosti MANKAR, abychom je vyzkoušeli v praxi a v různém terénním prostředí. Jeden kus byl přiřazen na LS Arnoštov, dva kusy na LS Horní Planá a poslední dva na LS Nová Pec - LHC Dražice a LHC Bližší Lhota.

Přístroj se skládá z akumulátoru, nádržky na účinnou látku 500 ml, nosné tyče s držadlem, popruhu přes ramena a atomizéru ukrytého v ochranném krytu (rotující ozubené kolečko, které rozbíjí kapalinu na drobné částice). Doprava koncentrátu z nádržky k atomizéru probíhá samospádem. Nádržka se dá samostatně uzavřít a regulace množství účinné látky přicházející k atomizéru se reguluje těsně před krytem kolečkem označeným A – G. Přístroj je velmi dobře vyvážen, dobře se nosí (hmotnost okolo 4 kg), šíře postřiku se dá měnit pootočením krytu, odpadá příprava jíchy s vodou + její doplňování, tichý chod, nadstandardní výdrž baterie (až 16 hodin) a vysoká účinnost zásahu jsou největšími přednostmi této technologie.

Využití u naší divize je zejména v nezajištěných kulturách (jehličnatých i listnatých) pro aplikaci herbicidních přípravků meziřádkově i celoplošně v neředěném

ULV aplikátor MINI MANTRA u divize Horní Planá

stavu. Průměrná spotřeba herbicidu při aplikaci mezi řádky se pohybuje okolo 2 l/ha (nastavení A – B), při celoplošné aplikaci 4 – 5 l/ha (nastavení B – C). Vše je zcela závislé na nastavení průtoku dávkovacím ventilem a na rychlosti chůze obsluhy. Pro zdárnou a pokud možno i 100% účinnost aplikace platí všeobecná pravidla při práci s herbicidy. Aplikovat za bezvětří, na rosu, teplota v rozmezí 12 – 25 stupňů Celsia... A u této technologie se musí počítat s určitými zvláštnostmi. Zejména musí být připravený terén (důkladně vyklízené plochy, buřen do velikosti 15 cm), svědomitá obsluha (kryt musí max. scanovat terén, boční úlet při sebemenším zasažení sazenice je většinou i maximálně účinný). Denní výkon se pohybuje okolo 1 až 1,5 ha na zapracovaného pracovníka při meziřádkové aplikaci a 0,75 až 1 ha při celoplošném ošetření. Vše je velmi závislé na čistotě terénu, výšce buřeně, zručnosti, svědomitosti a rychlosti chůze obsluhy.

Hlavními klady jsou: nízká hmotnost přístroje, minimální časové prodlevy (obsluha může mít u sebe v batohu herbicid s sebou), akumulátor vydrží po celou směnu, bezporuchovost, 100% účinnost, nižší náklady (1 ha vychází na 1 950,- Kč při spotřebě 4l/ha – 1 387,- Kč + mzda 563,- Kč).

Zápory jsou: ve vyšší pořizovací ceně oproti klasickým přístrojům (ULV aplikátor stojí 15 850,- Kč bez DPH, ruční postřikovač na jichu např. Solo 475 stojí 2 347,- Kč bez DPH), v terénu je špatně znatelná ošetřená plocha přímo při aplikaci (aplikované množství je tak malé, že není na

buřeni znatelné), nevhodná je také ergonomie aplikační spouště (je konstruována na palec, který se lehce unaví, vhodnější by bylo ji přenést na ukazovák, který se dá prostrídat s ostatními prsty. Možnost aretace je vhodná do naprosto čistého terénu, ale při použití v balvanitém či vývraty ztíženém terénu se musí aplikace přerušovat). Jako další zápor je jeho úzké spektrum využití (výrobce doporučuje pouze aplikaci glyphosátů - absence trysek a hrozící nebezpečí ze znečištění přístroje nedovoluje použití repelentů, insekticidů). Oproti tomu membránový postřikovač značky Solo 475 je po této stránce mnohem univerzálnější, nevýhodou je pouze to, že obsluha musí počítat s 15 kg závažím místo 4 kg.

V minulém roce se u naší divize s tímto novým aplikátorem začalo s ošetřováním mladých lesních porostů proti buřeni. Protože se jednalo o nový a ještě k tomu nevyzkoušený prostředek, byla ošetřena jen část ploch k tomu určených. V roce 2013 již ale plánujeme navýšení ošetřených ploch. Zejména proto, že jdeme do sezony s již vyzkoušenou technologií a víme, jak mají vypadat plochy předurčené k této aplikaci. Náklady na ošetřený hektar v porovnání s ručním ožínáním (5 500,- Kč – 7 500,- Kč/ha) jsou dostatečným argumentem. Naší snahou je přesvědčit i dodavatelské firmy, aby minimálně vyzkoušely tento přístroj a do budoucna zvětšily podíl této technologie při ochraně mladých lesních porostů proti buřeni při použití chemických prostředků.

Text a foto: Ing. Zdeněk Kalita

LES, MYSLIVOST A KŮŇ NA LIBAVÉ

Pod tímto sloganem se konala v letošním roce chovatelská přehlídka trofejí zvěře ulovené v honitbách VLS divize Lipník nad Bečvou v myslivecké sezóně 2012/2013 a přehlídka shozů jelenů z honitby Libavá a na ni navazujících honiteb.

Pojetí prezentace výsledků mysliveckého hospodaření i vlastní přípravy na ni proběhly zcela jinak, než v průběhu minulých dvaceti let, kdy chovatelská přehlídka probíhala pravidelně v posledním březnovém víkendu v areálu Střední lesnické školy v Hranicích. Letos poprvé jsme tuto akci zorganizovali pod otevřeným nebem v nově vybudovaném výchovně vzdělávacím areálu Heřmánky na LS Potštát. Myšlenku tohoto způsobu realizace chovatelské přehlídky nám předestřel současný ředitel divize Lipník nad Bečvou Ing. Petr Skočdopole již na jaře loňského roku. Jasnou představu

organizačního zabezpečení tak rozsáhlé akce si přinesl z Karlových Varů. Svůj nakažlivý entuziasmus přenesl na celý tým spolupracovníků zainteresovaných na zdárném výsledku této prezentace.

Důležitým prvkem od samotného začátku příprav byl plán napojení vlastní chovatelské přehlídky na jinou součást lesnické činnosti, jež osloví především obyvatele okolí vojenského újezdu a doplní prezentaci vzájemné spolupráce VLS a AČR na Libavé. A protože se prakticky v sousedství východní hranice VÚ Libavá nachází Hřebčín Františkův Dvůr Klokočov, jenž je ve vlastnictví Vítkovské zemědělské a.s., padlo rozhodnutí na koně. Speciálně na Slezské noriky – těžké tažné koně. Tito se na Klokočově dlouhodobě chovají jsou od nepaměti využíváni pro přibližování dříví v lesích. Po dohodě s vedením Vítkovské zemědělské a.s. bylo rozhodnuto, že součástí

lesnickomysliveckého dne, kterým byl určen 15. červen 2013, bude také nultý ročník jednoho z kvalifikačních závodů pro ME tažných koní.

Vlastní přípravy (především terénní úpravy) byly celé jaro zdržovány nepříznivým počasím. I přes tyto nepříznivé vlivy se nakonec všechny stavební i organizační činnosti podařilo dokončit v termínu. A odměnou bylo nádherné slunečné počasí v průběhu celé akce. Přijelo se podívat kolem tři tisíc návštěvníků. Asi polovina se zájmem o myslivost a ta druhá o koně. O přistavený tank T 72 i o BVP 2 měly zájem všechny věkové kategorie návštěvníků a kromě dětí pak především dříve narození pánové.

Trofeje ulovené zvěře byly rozmístěny dle stejné filozofie jako v předcházejících letech v Hranicích, tj. výsledek chovu – medailoví jeleni - 2 zlatí, 7 stříbrných, 38 bronzových, byli vystaveni

zvlášť. Zde však každý na svém stojanu, důstojně, jak každé takové trofeji náleží, s možností prohlédnutí si trofeje ze všech stran. Průběrný odlov byl pak prezentován na nově zbudované pergole, kde byly také umístěny trofeje muflonů, daňků, srnců a kňoura. V zadní části areálu pak byly roztříděny shozy jelenů z letošní sezóny dle věkových tříd a bylo jim přiděleno označení chovnosti, průběrnosti, či lovnosti.

Soutěž tažných koní sestávala ze tří disciplín: Vozatajská jízda, Ovladatelnost s kládou a Těžký tah. Zejména třetí disciplína přilákala mnoho diváků. Na jejichž množství byl vidět zájem o tažené koně. Celý den „koňáckých soutěží“ moderoval Ing. Petrtyl mladší. V jeho podání bylo poznat, že s koňmi žije celý život. Vítězem trojboje se stal pan Mojmir Kubiček, v podstatě domácí kočí, který přibližuje dříví na LS Velký Újezd.

Velký ohlas sklidil také bohatý doprovodný program, například chovatelská přehlídka koní, projížďky na klisnách a jízdy v kočáře a pro ty nejmenší i nafukovací skákací hrad.

Chovatelská přehlídka za rok 2012 je za námi. Setkala se s obrovským ohlaselem návštěvníků a pro nás organizátory je velkým závazkem do budoucna. Akci by nebylo možné uspořádat v tomto rozsahu bez vzájemné spolupráce organizačních jednotek našeho podniku (v této souvislosti byla výborná spolu-

práce se SoS Libavá a se ZS Heroltovice), bez úzké spolupráce s AČR – velitelstvím společných sil a obzvláště se členy VKM Olomouc a v neposlední řadě bez spolupráce se Střední lesnickou školou Hranice. Její studenti byli nápomocni jak při vlastním hodnocení trofejí, tak i při jejich instalaci.

Naším společným přáním je, aby i ta příští chovatelská přehlídka byla stejně úspěšná. Bude se konat opět na Heřmankách 14. června 2014. Srdečně Vás zveme.

*Lesu zdar!
Ing. Jan Jeniš*

TRENDY V KONSTRUKCI KRMNÝCH TECHNOLOGIÍ

Kvalitní objemná krmiva tvořila vždy základ krmných dávek skotu různého užitkového zaměření. Technika krmných zakládacích, respektive krmných a míchacích vozů je určena především pro zakládání krmiv uložených v silážních žlabech či vacích, avšak zejména míchací modely jsou rovněž určeny pro využití při krmení lisovaných objemných krmiv. Objem sám o sobě zpravidla nestačí, požadují chovatelé dokonalé promísení s jadrnými krmivy. Volba vhodné techniky není dána pouze strukturou používaných krmiv či požadavky z hlediska výživy jednotlivých kategorií zvířat, ale také dispozicemi stájových prostor. Chovatelé masného skotu zpravidla sází na techniku zakládacích, neboť nepožadují precizní vytváření směsných krmných dávek.

Do kategorie techniky pro zakládání krmiva můžeme rovněž zařadit sběrací vozy se zakládacími dopravníky či krm-

né zakládací vozy sloužící pro odvoz krmiva od sklízecích řezaček využívaných pro sklizeň zeleného krmení. S rozvojem bioplynových stanic, ale také s rozšiřováním automatizovaných systémů se setkáváme se stacionárními technologiemi přípravy krmné dávky. Nabídka techniky je tedy velmi rozsáhlá a musí splňovat veškeré požadavky pro efektivní krmení skotu či bioplynové stanice.

ZAKLÁDÁNÍ ZELENÉHO KRMIVA

Pro sklizeň a zakládání zeleného krmení se používají de facto dvě základní technologie. První skupinu představuje využití různých modifikací sběracích vozů s rozduřovacími válci a zakládacím dopravníkem. Druhou skupinu představují klasické zakládací krmné vozy, které při sklizni plní funkci odvozních prostředků od řezaček různé konstrukce. Sklizeň zeleného krmiva řezacími vozy využívá zpravidla kombinace

s trakčním prostředkem vybaveným čelním tříbodovým závěsem a vývodovou hřídelí pro agregaci čelního žacího stroje. Je žádoucí, aby přepravní šířka žacího stroje umožňovala průjezd soupravy prostory pro zakládání krmiva. Obdobné požadavky se kladou na sběrací vozy samotné, avšak z pohledu přepravní výšky. Často disponují sklopnou horní částí nástavby právě pro snížení přepravní výšky. Sběrací vůz je vybaven řezacím ústrojím různé konstrukce, zadní čelo je opatřeno 2 – 3 rozduřovacími válci a příčným, zpravidla hydraulicky poháněným dopravníkem pro dávkování a zakládání krmiva. Výhodou vozů je také využití při sklizni senáže, přičemž takové modely se dodávají zpravidla s objemem při středním stlačení do cca 50 m³, avšak lze se setkat také s většími kubaturami. Druhou možnost představují speciální sběrací vozy opatřené integrovaným čelním žacím strojem, vkládacím ústrojím

Klasický senážní vůz s řezacím ústrojím doplněný dávkovacími válci a příčným dopravníkem

s řezáním a zadním čelem opatřeným dávkovacími válci a příčným dopravníkem. V případě, že pro sklizeň krmiv slouží sklízecí řezačky různé konstrukce vybavené sběracím ústrojím, žacím strojem pro přímou sklizeň, cepákovým systémem či kukuřičným adaptérem, jsou součástí technologie základací krmné vozy. Takové modely tvoří nosný rám, podvozek se dodává zpravidla v jedno či dvouosém provedení a nejdůležitějším konstrukčním prvkem je nástavba vozu. Ta je opatřena řetězovým podlahovým dopravníkem s mechanickým rohatkovým či hydraulickým pohonem a příčným dopravníkem umístěným v oblasti předního či zadního čela. Lze říci, že nástavba svou konstrukcí připomíná řezací vozy a rovněž se využívá rozdrůžovacích a dávkovacích válců pro dávkování krmiva do prostoru základacího dopravníku. Hydraulicky poháněné dopravníky umožňují zpravidla zakládání krmiva na levou i pravou stranu. V případě, že je vůz vybaven vpředu umístěným základacím dopravníkem, je možné díky otevíratelnému zadnímu čelu provádět postupné ukládání krmiva, spíše však různých druhů objemných steliv, přímo na podlahu krmné chodby. Obdobně jako krmné a míchací vozy (KMV), nabízí také tato technika řadu příslušenství dodávaného na přání, přičemž obdobně jako v případě KMV se jedná například o násypku pro dávkování jadrných krmiv (avšak odlišné konstrukce), dále o systémy pro zastýlání slámy pracující na principu metače nebo o různé provedení hydraulických ramen opatřených drapákem pro nakládání krmiv a steliv. Samozřejmostí jsou různé typy oje, vzduchové nebo hydraulické brzdy a široká škála obutí.

Speciální sběrací vůz s integrovaným bubnovým žacím strojem pro přípravu zeleného krmení

KRMNÉ A MÍCHACÍ VOZY DOMINUJÍ

Hovoříme-li o intenzivních chovech, případně o přípravu „krmiva“ pro bioplynové stanice, potkáme se s již zmíněnými KMV. Zpravidla jde o modely vertikální a horizontální konstrukce v mobilním, případně stacionárním provedení. Základem konstrukce vertikálního provedení je míchací vana, opatřená po obvodu různými typem prstence, který zabraňuje během procesu míchání přepadávání krmiva mimo pracovní prostor. Míchání zajišťuje šnek či šneky s vertikální osou rotace. Ty vynikají kuželovitou geometrií a jsou opatřeny šnekovicí, zpravidla doplněnou noži pro mělnění. Pro zvýšení efektu mělnění je možné míchací vanu opatřit různými typy protiostří. Pohon je zajištěn planetovou převodovkou umístěnou v prostoru pod samotným míchacím šnekem. Počet šneků závisí především na kubatuře míchací vany. Jedním šnekem se osazují modely o objemu cca 3 - 15 m³, dvěma šneky se disponují modely s objemem cca 12 - 30 m³ a se třemi šneky se setkáváme při kubaturách 22 - 45 m³. Existují však ještě objemnější zástupci, například s objemem nad 50 m³ a takové modely se dodávají také v provedení se čtyřmi šneky. Dále je míchací vana opatřena různými systémy dávkování a zakládání krmiva. Dávku určuje poloha hydraulicky ovládaného šoupěte, jímž je opatřen vyprazdňovací otvor či otvory, jejichž počet je přímo úměrný kapacitě míchací vany. Samotné zakládání zajišťuje buď spádová deska, nebo příčný základací dopravník, který navazuje přímo na boční otvor či je umístěn obdobně jako u vozů základacích, přičemž vůz je možné doplnit o nastýlací systém s metacím kolem a usměrňovací koncovkou. S míchacím prostorem souvisí rovněž jeho plnění, přičemž zde rozdělujeme KMV na provedení s cizím plněním a s vlastním plněním.

V prvním případě se jedná o různou manipulační techniku s vhodným nakládacím adaptérem, stacionární frézovací zařízení, případně o systém plnění přímo ze silážních věží, atd. V druhém případě jde o vlastní nakládací zařízení, kdy se u tažených modelů setkáme zpravidla s různými provedeními vykusovacího štítu

Funkční maketa základacího krmného vozu klasické konstrukce

s aktivními či pasivními břity. Další možnost představuje hydraulicky ovládaná plošina pro nakládání bloků siláže a senáže, nebo již zmíněná hydraulická ruka a setkáme se taktéž s frézou. S vlastním plněním, které využívá hydraulicky poháněné frézovací zařízení, se setkáme u většiny samojízdných vertikálních KMV, přičemž do této oblasti začínají pronikat také vykusovací štíty různé konstrukce. Někteří výrobci dodávají pro samojízdné verze rameno s drapákem. Nedílnou součástí KMV jsou různé systémy vážení doplněná vlastní pamětí pro ukládání konkrétních receptur. Nedílnou součástí konstrukce mobilních KMV je podvozek různé konstrukce. Modely s menším objemem se dodávají s jednoosým podvozkem, v případě středních kubatur se setkáme s jedno a dvouosým podvozkem a modely vyšších kategorií se dodávají s dvou a dokonce tříosým podvozkem. Vícenápravové podvozky se dodávají s různým počtem říditelných náprav. V souvislosti s taženými modely nesmíme zapomenout na nastavbové modely, kdy je samotná míchací vana včetně vlastní pohonné jednotky „usazena“ na podvozku kamionového návěsu. Samojízdné vertikální modely se dodávají s klasickým dvouosým podvozkem, kdy jedna či obě nápravy jsou říditelné. Některé modely využívají podvozek zadní, centrálně umístěnou říditelnou nápravou a jedná se tak o třístopé provedení. Vzhledem k rostoucím objemům začínají výrobci využívat v této kategorii samojízdných strojů rovněž tříosé podvozky. Míchací vana je v případě samojízdných modelů dodávána v provedení s jedním až třemi šneky, objemem cca 10 - 30 m³, případně 32 m³ a více. Výkon motoru dosahuje v této kategorii 92 - 206 kW (125 - 280 koní). Jako samojízdné KMV lze rovněž

označit nákladní automobily opatřené míchací nástavbou s příslušenstvím a právě vertikální modely se používají za tímto účelem nejčastěji.

HORIZONTÁLNÍ A JINÁ PŘÍKONVENČENÍ

Horizontální KMV mají řadu společných znaků s vertikálními modely a to zejména z pohledu jejich rozdělení na tažené a samojízdné, případně stacionární a nástavbové. Také horizontální KMV se dodávají s vlastním nebo cizím plněním a obdobné principy se využívá-

Příklad konstrukce horizontálního šnekového míchacího systému

Tažené horizontální KMV se zpravidla dodávají s frézovacím zařízením

Vertikální KMV střední výkonové kategorie s integrovaným nakládacím zařízením

jí z pohledu vyprazdňování a zakládání krmiva. V této kategorii převažují provedení se zakládacími dopravníky a pro nastýlání dodávají jednotliví výrobci této techniky přídavné speciální metače. Z pohledu vlastního plnění se v této kategorii setkáváme v naprosté většině případů s hydraulicky poháněným frézovacím zařízením. Hydraulicky poháněná fréza v u tažených modelů je uložena na hydraulicky ovládaném dvojitěm rameni a odebíraný materiál je frézován přímo do pracovního prostoru míchací vany. Setkáme se také s hydraulickým drapákovým ramenem. Horizontální modely se dodávají zpravidla v menších a středních kubaturách a dodávají se zejména jako závěsné a samojízdné, avšak někteří výrobci se specializují na kubatury od cca 22 - 25 m³ výše. Co se objemu týká, menší zástupci disponují objemem do cca 7 - 9 m³, jako střední třídu lze označit modely o objemu s cca 9 - 15 m³. Zástupci výkonných modelů se pohybují, co se objemu týká v rozsahu cca 15 - 22 m³, případně až cca 25 m³. Stacionární, případně nástavbové modely s vlastním agregátem se dodávají taktéž v kubaturách cca 15 - 30 m³. Nesmíme zapomenout na samojízdné modely, zpravidla s dvouosým podvozkem. Samojízdné a stacionární KMV pracují zpravidla s pohonnými jednotkami o výkonu 96 - 257 kW (130 - 350 koní). Obecně lze rovněž říci, že vertikální i horizontální stacionární modely mohou být rovněž poháněny elektromotory. Co se principu práce týká, využívají výše popsané modely míchacích šneků s horizontální osou rotace, přičemž se jedná zpravidla o modely s tzv. jedno a dvoušnekovou konstrukcí. Hlavní pracovní šneky se nacházejí ve spodní části míchacího prostoru. Obdobně jako v případě vertikálních modelů, také zde je šroubovice šneku opatřena noži. Nechybí případná protiostří pro mletí krmiva. Spodní šnek či šneky jsou dále doplněny pomocnými šnekové dopravníky umístěné v horní části míchacího prostoru. Horní šneky výrazně usnadňují posouvání materiálu celý míchací proces a napomáhají rovnoměrnému promíchání komponentů. Mohou být nahrazeny případně jiným zařízením. Z pohledu použití řezacích nožů a protiostří je třeba se orientovat na strukturu krmiva ve žlabu,

vaku či krmiva lisovaného a to s ohledem na různé komponenty. Kýžným výsledkem míchacího procesu se homogenní směsná krmná dávka s vyváženou strukturou, která podporuje správnou funkci bacheru.

Kromě již zmíněných a asi nejpoužívanějších principů se setkáváme rovněž s dalšími možnostmi. Svou konstrukcí připomínající zakládací modely se vyznačují tzv. turbínové či pneumatické modely. V přední části umístěné frézovací válce dávkuje hmotu do pracovního prostoru metacího kola, které krmivo dopravuje do zadní části vozu a odsud se hmotu opět pomalu přesouvá k frézovacím válcům. Po ukončení míchacího procesu slouží metací kolo spolu s metací koncovkou k zakládání krmiva, případně k zastýlání, jedná-li se o slámu. Poměrně oblíbenými typy KMV jsou tzv. pádlové systémy, kdy se o míchání krmiva stará pádlový systém doplněný pomocným šnekem, který plní obdobnou funkci jako pomocné šneky u horizontálních míchacích modelů. Uvnitř míchací vany je umístěn hlavní pracovní prvek – rotor o velkém průměru. Ten tvoří zpravidla unášeče spojené v celé délce míchacími lištami, připomínajícími svým vzhledem pádla. Také takové míchací zařízení může být doplněno o sadu protiostří pro homogenizaci dlouhotebelnatých krmiv – sena, slámy. Kromě u tažených se pádlové systémy používají také u samojízdných modelů. Další výbava včetně vážících systémů či nakládacích zařízení odpovídá již uvedeným modelům. Závěrem lze podotknout, že výše jsou alespoň obecně popsány modely techniky pro přípravu a zakládání krmiva. Samozřejmě, že existují také další řešení, ať už mobilních či stacionárních provedení včetně automatizovaných systémů vycházejících z konstrukce klasických KMV, avšak v prostředí českého zemědělství se potkáme nejčastěji s vertikálními a horizontálními modely, méně často pak s modely pneumatickými a pádlovými.

*Ing. Filip Javorek,
spolupracovník redakce Profi Press
a Ing. Fröhlich Oldřich*

LESNICKÝ DEN V RALSKU

V letošním roce se konal již 37. ročník Lesnického dne v Ralsku. Na programu bylo jako tradičně nepřeberné množství akcí a ukázek z oboru lesnictví, myslivosti a dalších aktivit v přírodě. Zastoupeny byly firmy pracující v lesním provozu, vyrábějící lesnické stroje, doplňky pro myslivost atd. Návštěvníci mohli shlédnout ukázky leteckého hašení lesních požárů letadly i vrtulníkem, práci služebních psů předvedenou pracovníky SOS, přehlídku loveckých psů s odborným výkladem, práci řezbáře dřeva, přehlídku trofejí zveře ulovené v loňském roce a spoustu dalšího. Jako každý rok i letos největšímu zájmu těšily soutěže pro děti a ukázky Timbersportu. Novinkou byla soutěž v hodu oboustrannou sekerou. Podle odhadu asi deset tisíc návštěvníků prožilo krásný slunečný den v příjemném prostředí na Skelné Huti.

Ing. Pavel Munzar

Kácení

POHÁR VLS 2013

XII. MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY V PRÁCI S MOTOROVOU PILOU

XII. mistrovství České republiky v práci s motorovou pilou bylo již šestým ročníkem pořádaným Vojenskými lesy a statky ČR, s. p. v rámci 37. Lesnického dne na Skelné Huti v Ralsku u divize Mimoň.

Dřevorubeckého klání se zúčastnilo 37 závodníků ze tří evropských zemí: Česka, Slovenska a Německa. Oproti předchozím letům nedorazili polští závodníci. V kategorii Profesionál soupeřilo 21 soutěžících, v kategorii Junior (závodníci do 24 let) 12 soutěžících a v kategorii Začátečník (závodníci mají maximálně dvě účasti na soutěžích úrovně mistrovství republiky) 5 soutěžících.

V pátek, 21. června, byla zahájena disciplína kácení. Stejně jako v předchozích třech letech probíhalo kácení na odvětvových kmenech přímo v areálu Skelné Huti bezprostředně před zraky přítomných diváků. Vítězem disciplíny kácení se stal juniorský závodník ze Slovenska, Matúš Sitárik. Kmen skácel přesně na cílový kolík s nulovou odchylkou v čase 2,44 minuty a v parametrech pařezu neudělal jedinou chybu. Na druhém místě skončili se stejným bodovým ohodnocením a stejnou odchylkou od kolíku společně český junior Martin Pňáček a Slovák Jaroslav Perveka. Jako třetí se umístil reprezentant Německa Maik Misch.

Bezprostředně po zahájení kácení byly otevřeny také technické disciplíny. První z nich, výměnu řetězu, vyhrál slovenský závodník Jaroslav Kukuc, který vyměnil řetěz na pile v čase 11,60 s. Na druhém místě se umístil loňský vítěz disciplíny, Němec Manuel Nölte a třetí skončil slovenský junior a vítěz disciplíny kácení, Matúš Sitárik. Slováci opět potvrdili, že výměna řetězu je jejich doménou a obsadili pět míst z prvních šesti pozic. Prvních pět soutěžících dokázalo čas výměny řetězu stlačit pod 12 vteřin.

Nejvyšší stupínek v disciplíně kombinovaný řez obsadil zkušený Jaroslav Čech následovaný Jiřím Andělem a Martinem Pňáčkem.

Na přesném řezu potvrdili čeští závodníci, že je tradičně jejich silnou disci-

plínou. Vítězem se stal Jiří Kadavý před Jiřím Herzogem. Až třetí v pořadí skončil slovenský závodník a loňský vítěz Poháru VLS, Tomáš Kvasničák.

V odvětvování předvedl nejvíce zručnosti, rychlosti a zkušeností Hubert Barták, který disciplínu s velkým odstupem vyhrál. Stříbrnou příčku obsadil Tomáš Kvasničák a bronz získal Jiří Anděl. Hubert Barták odřezal třicet větví z šestimetrového kmene v čase 16,69 s a nezanechal za sebou suk vyšší než 5 mm nebo zářez hlubší než 5 mm.

Po dvoudenním zápolení a sečtení výsledků z pěti disciplín bylo zřejmé, že absolutním vítězem Poháru VLS 2013 se stejně jako v loňském roce stal Tomáš Kvasničák ze Slovenska, stříbrnou příčku obsadil Martin Pňáček z Česka a na třetím místě se umístil Marek Lubas ze Slovenska. Mistrem České republiky pro rok 2013 byl vyhlášen nejlepší český závodník, teprve jedenadvacitiletý Martin Pňáček. Martin Pňáček se stal zároveň vítězem kategorie Junior, kde ho doplnili stříbrný Marek Lubas a bronzový Roman Pospíchal. Kategorii Začátečník ovládli tři čeští závodníci; vítězem se stal loňský vítěz Petr Kodad, před Radovanem Dlaskem a Pavlem Kodadem. V kategorii družstev zvítězil tým Mimoň B ve složení Hubert Barták, Jiří Kadavý a Jindřich Fazekaš.

Osobně mám radost z výsledků a umístění juniorských závodníků. Na stupních vítězů v jednotlivých disciplínách se umístili Matúš Sitárik a Marek

Práce rozhodčích

Lubas ze Slovenska a Čech Martin Pňáček. V absolutním pořadí bez rozdílů kategorií a národností se mezi nejlepších dvanáct závodníků dostalo šest juniorů – Martin Pňáček (2.), Marek Lubas (3.), Roman Pospíchal (7.), Michal Ivan (10.), Matúš Sitárik (11.) a Jindřich Fazekaš (12.). Martin Pňáček se stal mistrem České republiky. Jejich letošní výkony svědčí o tom, že mladíci šlapou zkušeným „borcům“ na paty a v mnoha případech je již předhánějí. Pro budoucnost dřevorubeckého sportu je to jen a jen dobře.

Po oficiálním vyhlášení výsledků a zaznění české státní hymny na počest mistra České republiky, Martina Pňáčka ukončil Jiří Janota, ředitel VLS ČR, s. p., letošní Pohár VLS 2013. Za jeho uspořádání, tak jako v každém z minulých pěti let, patří velký dík zaměstnancům VLS ČR, s. p. a pracovníkům a žákům Střední školy hospodářské a lesnické, pracoviště Hejnice, kteří se podíleli na

Přesný řez

Odvětvování

přípravě disciplín a organizačním zajištění soutěže a udrželi tradičně velmi vysokou úroveň. Poděkování směřuji i k závodníkům a rozhodčím, kteří dodrželi slib, který prostřednictvím svých představitelů tradičně složili při zahájení mistrovství a soutěžili v souladu s pravidly a v duchu Fair-play.

Na závěr bych chtěl poděkovat Ministerstvu zemědělství ČR a hlavním sponzorům, firmám Husqvarna Česko, s.r.o. a Reparoservis, spol. s r.o. za významnou finanční podporu Lesnického dne v Ralsku a XII. mistrovství České republiky v práci s motorovou pilou.

Ty z Vás, které dřevorubecký sport zaujal, bych chtěl pozvat na jubilejní XIII. společné mistrovství České a Slovenské republiky v práci s motorovou pilou, které se bude konat v roce 2014 opět na Skelné Huti v Ralsku.

*Ing. Pavel Češka
Vojenské lesy a statky ČR, s. p.
vedoucí oddělení lesní výroby
a hlavní rozhodčí soutěže*

Stupně vítězů

Výsledky:

Disciplína I. - kácení

1. Matúš Sitárik	Slovensko
2. Martin Pňáček	Česko
2. Jaroslav Perveka	Slovensko
3. Maik Misch	Německo

Disciplína II. - výměna řetězu

1. Jaroslav Kukuc	Slovensko
2. Manuel Nölte	Německo
3. Matúš Sitárik	Slovensko

Disciplína III. - kombinovaný řez

1. Jaroslav Čech	Česko
2. Jiří Anděl	Česko
3. Martin Pňáček	Česko

Disciplína IV. - přesný řez

1. Jiří Kadavý	Česko
2. Jiří Herzog	Česko
3. Tomáš Kvasničák	Slovensko

Disciplína V. - odvětvování

1. Hubert Barták	Česko
2. Tomáš Kvasničák	Slovensko
3. Jiří Anděl	Česko

Absolutní pořadí Poháru VLS 2013

1. Tomáš Kvasničák	Slovensko
2. Martin Pňáček	Česko
3. Marek Lubas	Slovensko

ZA MOTÝLY

Doupovské hory, foto: Ing. Vladislav Seidl

DOUPOVSKÝCH HOR

V posledních desetiletích dochází nejenom v naší republice, ale i v celé Evropě k dramatickému úbytku hmyzu a zejména motýlů. Populace řady význačných druhů jsou dnes již natolik zdecimované, že se vyskytují v počtu stovek, či dokonce desítek jedinců pouze na několika málo lokalitách. Příčiny úbytku motýlů jsou poměrně známé: velkoplošné zemědělství, urbanizace a úbytek vhodných biotopů. I přes tyto negativní vlivy však na našem území existuje řada míst, kde motýlí populace mají vhodné podmínky pro život a jedním z významných refugií motýlů v naší krajině jsou vojenské újezdy, kde tradiční způsoby hospodaření spolu s činností armády vytvářejí pestrou směsici vhodných stanovišť.

Na našem území působí desítky amatérských i profesionálních ento-

mologů, kteří se zabývají faunistikou a mapováním výskytu motýlů, bohužel většinou pouze motýlů denních. Pro představu čtenářů seznam motýlů České republiky vydaný v roce 2011 obsahuje celkem 3 429 druhů, z toho pouze v Čechách bylo zjištěno 3 026 druhů motýlů. V posledních letech jsou díky stále lepší prozkoumanosti území hlášeny nové nálezy a proto lze počítat s tím, že počet zaregistrovaných druhů se bude stále zvyšovat. Lze spekulovat nejméně o 3 500 druzích. Vidíme tedy, že denní motýli se svými 161 druhy tvoří pouze nepatrnou část druhového bohatství naší motýlí fauny.

Území vojenského újezdu Hradiště je velmi rozlehlé, členité a z celého prostoru jsou o výskytu motýlů k dispozici velmi kusé údaje. Z tohoto pohledu se pro entomologa jedná v pod-

statě o „panenskou půdu“, kde žádné překvapení není vyloučeno. Vzhledem k rozlehlosti a charakteru sledovaného území jsme ve spolupráci s panem Ing. Petrem Jiskrou z AOPK ČR Karlovy Vary vybrali několik vhodných lokalit, zahrnujících celou škálu biotopů, od extrémních skalních stepí, až po rozsáhlé mokřady. Je zapotřebí si uvědomit, že práce entomologa v terénu je velmi náročná. Na rozdíl od botaniků, kterým stačí několik návštěv na lokalitě v průběhu vegetačního období k tomu, aby si udělali poměrně dobrou představu o druhovém spektru rostlin dané lokality, to mají entomologové složitější a díky skrytému způsobu života mnoha druhů je to skutečně běh na dlouhou trať. Entomologové a zvláště motýláři proto vyvinuli celou řadu důmyslných metod pro pozorování nočního hmyzu. Nejdůležitější metodou je lákání

motýlů ke světelnému zdroji. V našem případě se osvědčilo používání lehkých přenosných zařízení, tzv. „domečků“, do kterých jsou nainstalovány výbojky s UV zářením o vlnové délce cca 390 nanometrů. Jako doplňkovou metodu používáme lákání motýlů ke vlnadlu vyrobenému ze směsi černého piva, medu a jablek, mírně prokvašenému, kterým natíráme plošky o rozměrech 10 x 10 cm na závětrné straně kmenů stromů, kamenech, sloupech a podobných místech. Aby pozorování přineslo dobré výsledky, je zapotřebí splnit řadu podmínek. Nejvhodnější jsou teplé tmavé noci, v období okolo novoluní, bez silného větru. Je zajímavé, že mírný déšť a v horách mnohdy ani mírné sněžení nezabrání přiletu motýlů ke světlu. Naopak malou naději na dobrý výsledek máme za úplňku, kdy měsíc jasně ozařuje krajinu. Další faktor, který ovlivňuje naše výsledky je doba, po kterou se druh na lokalitě vyskytuje jako imago – dospělec, což se pohybuje v rozmezí pouze několika dnů až týdnů v roce. Prostě musíme být v pravý čas na pravém místě. Zjistit přítomnost druhu na lokalitě podle vývojových stádií, tedy vajíček, housenek a kulek je mnohem obtížnější a jedná se vždy o doplňkovou metodu, kterou samozřejmě také využíváme. K tomu v našem případě ještě přistupuje faktor možnosti pohybu po vojenském újezdu pouze v době, kdy zde neprobíhá činnost vojsk. Je tedy zřejmé, že zvolit vhodný termín a vhodnou lokalitu není vždy jednoduché a přesto naši práci ovlivňuje ještě jeden faktor a to je náhoda a štěstí. Není neobvyklé, že letní průtrž mračen zcela zmaří naše úsilí, zatímco o několik kilometrů dál jsou podmínky pro pozorování ideální. Ale to k naší práci prostě patří. Po rozsvícení domečků a aplikaci vlnadla obcházíme tato stanoviště v průběhu noci v pravidelných intervalech. Toto je velmi důležité, neboť přilet motýlů jak ke světlu, tak na vlnadlu v průběhu noci kolísá a mění se i jejich druhová skladba. Některé druhy dávají přednost soumraku, jiné tmavé noci a jiné, zejména někteří přástevníci přilétají až těsně před rozedněním. V celém prostoru Doupovských hor jsme si již zvykli na skupinky černé zvěře, které s velkým zájmem sledují naše konání

a jsou nám ne vždy vítanou společností. Známé a snadno rozpoznatelné druhy motýlů, u kterých nehrozí nebezpečí záměny na dané lokalitě pouze zapisujeme, druhy, u kterých je možná záměna a většinu motýlů drobných tzv. „mikrolepidopter“ je nutné vzít domů, kde se provádí jejich determinace s použitím laboratorních a mikroskopických metod. Například drobné píďalky rodu *Eupithecia*, kterých u nás žije několik desítek druhů nelze jinak, než zhotovením mikroskopických preparátů reprodukčního ústrojí a jejich následnému porovnání, spolehlivě determinovat. Totéž platí o většině druhů mikrolepidopter.

Za jediným faunistickým údajem tak může být několik desítek hodin práce nejen v terénu, ale i následně při laboratorním zpracování získaného materiálu. Na lokalitách sledovaného území pracujeme od roku 2011 a za tuto dobu jsme potvrdili výskyt 470 druhů. Toto bylo předmětem dílčích zpráv pro Újezdni úřad vojenského újezdu Hradiště, AOPK ČR Karlovy Vary a pro VLS ČR, s. p. Po ukončení celého průzkumu, který provádíme ve svém volném čase a ze svých finančních prostředků bude vydána závěrečná zpráva s komentářem ke zjištěným význačným druhům motýlů. Jsme přesvědčeni, že doposud zjištěné druhy jsou pouhým zlomkem celkového počtu druhů motýlů obývajících tuto doposud málo probádanou část naší republiky.

*Text: Ing. Jan Skyva
a František Fiala*

Rozsvícený lapač, foto: Petr Veselý

Lišaji lipoví, foto: Petr Veselý

Babočka bodláková, foto: Petr Veselý

Okáči strdivkoví, foto: Petr Veselý

PTAČÍ OBLASTI U VLS ČR, s. p. ČÁST VI.

Na pozemcích VLS ČR, s. p. byla v roce 2005 vyhlášena **Ptačí oblast Boletice** (CZ0311040) a to na ploše 23 565 ha v částech okresů Český Krumlov a Prachatice v Jihočeském kraji v nadmořských výškách 540 – 1 225 metrů nad mořem dle nařízení vlády ČR č. 19/2005 Sb. a předmětem ochrany jsou zde populace chřástala polního (*Crex crex*), kulíška nejmenšího (*Glaucidium paasserinum*), jeřábka lesního (*Bonasa bonasia*), datlíka tříprstého (*Picoides tridactylus*) a skřivana lesního (*Lullula arborea*) jejich biotopy. Hranice ptačí oblasti je téměř totožná s hranicemi vojenského újezdu Boletice. Na našich pozemcích je vyhlášena u lesních správ Arnoštov, Horní Planá a Chvalšiny u divize Horní Planá a to na výměře přibližně 15 726 ha.

Orgánem ochrany přírody (dále jen „OOP“) jsou zde:

- Újezdní úřad vojenského újezdu Boletice v hranicích vojenského újezdu Boletice.
- Ministerstvo životního prostředí ČR, respektive jeho odbor výkonu státní správy MŽP (dále jen „OVSS MŽP“) na pozemcích mimo vojenský újezd Boletice, k nimž mají VLS ČR, s. p. právo hospodařit.

Cílem ochrany Ptačí oblasti (dále jen „PO“) Boletice je:

- zachování a obnova ekosystémů významných pro druhy ptáků, kteří jsou předmětem ochrany v jejich přirozeném areálu rozšíření;
- zajištění podmínek pro zachování populací výše uvedených druhů ve stavu příznivém z hlediska ochrany přírody.

Jen s předchozím souhlasem příslušného orgánu ochrany přírody (OOP) lze v PO Boletice mimo současně zastavěné a zastavitelné části území obcí:

- provádět činnosti vyvolávající změnu výše ustálené hladiny povrchové a podzemní vody, která by mohla způsobit změnu biotopu druhu, pro který je PO zřízena;
- udržovat odvodňovací systémy;
- měnit druh pozemků a způsoby jejich využití.

Předchozí souhlas OOP není třeba k činnostem, jedná-li se o:

- prioritní využívání území vojenského újezdu pro potřeby obrany státu;
- postupy v souladu s manipulačními řády vodních děl;

- realizace k zajištění provozní způsobilosti pozemních komunikací;
- údržbu lesních odvozních cest zpevněných, umožňující celoroční provoz, nebo odvozních cest zpevněných a nezpevněných, umožňující sezonní provoz.

Negativním vlivem v PO Boletice je zarůstání stanovišť s roztroušenou vegetací a i útlum výcviku ve vojenském újezdu.

Jeřábek lesní (*Bonasa bonasia*)

Je pták velikosti koroptve z řádu hrabavých o velikosti těla okolo 35 cm. Je nenápadně hnědě zbarven s tmavými skvrnami. Jedná se palearktický druh a rozšířen je téměř v celé Evropě a v Asii až po Japonsko. Jeřábek lesní je stálým monogamním ptákem a páry tvoří již na podzim a v této době se dá velmi dobře vyhledat při podzimním toku, který je nejintenzivnější na přelomu září a října. V České republice hnízdí především v rozsáhlých smíšených a jehličnatých lesích středních poloh (500 – 800 m n. m.). Může se vyskytovat i níže, ale i na horní hranici lesa. Jeho početnost v ČR se odhaduje na 1 500 až 1 700 párů. V potravě převládá především rostlinná složka, tvořená hlavně pupeny, jehnědami a bobulemi a v létě se živí

Jeřábek lesní, foto: Štěpán Mikulka

i hmyzem. Hnízdí 1x ročně na zemi, hnízdo se většinou nachází u pat stromů a snůška čítá 8 až 16 světle žlutých, hnědě skvrnitých vajec. Inkubační doba vajec trvá 22 až 25 dní a mláďata opouští hnízdo krátce po vylíhnutí. Na vejcích sedí pouze samice a též se ze začátku sama stará o mláďata. V Červeném seznamu ČR je jeřábek lesní zařazen v kategorii zranitelný druh, dle zákona je chráněn v kategorii silně ohrožený druh a je chráněn i dle přílohy č. 1. směrnice č. 79/409/EHS, o ptácích a v České republice je předmětem ochrany mimo již výše zmiňované PO Boletice i ve vymezených ptačích oblastech Šumava, Novohradské hory, Jeseníky, Horní Vsacko a Beskydy.

Text: Ing. Vladislav Seidl

Jeřábek lesní, foto: Štěpán Mikulka

Boletice, foto: Vladislav Seidl

Jeřábek lesní - vajíčko, foto: Lukáš Kovár

Jeřábek lesní, foto: Lukáš Kovár

Boletice, foto: Vladislav Seidl

Ledňáčci

MALÍŘSKÁ TVORBA ING. IVANA AMBROŽE

Největším a také časově nejnáročnějším koníčkem mého dlouholetého kolegy a kamaráda Ing. Ivana Ambrože, vedoucího Lesní správy Myslejovice u divize Plumlov, je malování. Této své zálibě se věnuje již více než dvacet let a jeho obrazy, které se svým stylem nejvíce blíží tzv. snovému realismu, jsou v našem regionu dobře známy a obdivované.

Rodák z nedalekých Otaslavic (1958) absolvoval po ukončení základní školy gymnázium v Prostějově a potom studoval lesnickou fakultu Vysoké školy zemědělské v Brně. Po promoci v roce 1982 nastoupil na Lesní správu Myslejovice, kde pracuje dodnes.

Abych kolegu i jeho tvorbu alespoň trochu přiblížil i ostatním zaměstnancům podniku, dovolil jsem si požádat ho o odpovědi na několik málo otázek:

Na úvod obligátní otázka - jaké byly Tvé malířské začátky?

Při studiu na gymnáziu v Prostějově jsem si jako nepovinný předmět zvolil výtvarnou výchovu. Zde jsme probírali základy kresby, dozvěděli se něco o výtvarných technikách a stylech, o perspektivě a používání barev. Užitečné byly také návštěvy galerií, kde jsme získávali přehled o autorech a zkušenosti

Ivan Ambrož a Libor Vojkůvka

se zákonitostmi spojenými s tvorbou a výstavbou obrazu. S opravdovým malováním jsem začal mnohem později, až někdy kolem roku 1990. Bratr mi tehdy půjčil štětky a asi deset olejových barev. Vzal jsem kus lepenky a na ni zkusil namalovat krajinu. Tak vznikl můj první obraz.

Kterým námětům dáváš při své tvorbě přednost?

Zpočátku mi byla nejbližší krajino-malba. Maloval jsem krajiny v okolí rodných Otaslavic. Teprve později přibýly postavy, zvířata a všelijaké ostatní předměty, které nás obklopují. Z rostlin jsem si nejvíce oblíbil hořce, jsou také nejčastějším námětem mých obrazů. Z živočichů se na obrazech objevují nejčastěji motýli, brouci, ale také ryby.

Za zmínku stojí námět na obraze „Zátiší s T.G.M.“ Zde jsem se nechal inspirovat italským malířem G. Arcimboldem (1527-1593), který maloval portréty složením neživých předmětů, především ovoce. Pokusil jsem se, stejným způsobem, takový portrét namalovat.

Další náměty jsem čerpal z literárních příběhů, jiné vznikly zcela náhodně, každý obraz ale má svůj příběh.

U Tvých obrazů převažuje olejomalba, proč se věnuješ právě této technice?

Olejomalba je někdy nazývána „královnou všech technik“. K nám se dosta-

la v období renesance. Je to jedinečná technika, která umožňuje dlouhodobě pracovat s barvami, protože pomalu zasychají, a tím umožňují provádění plynulých barevných přechodů, stupňování sytosti barev a také malování nejněžších detailů. Mícháním olejových barev se dá vytvořit nekonečně mnoho barevných odstínů. Olejové barvy jsou ze všech barev nejvíce stabilní, ani po letech neztrácejí svoji barevnost. Zároveň je to ale technika poměrně složitá, protože jednotlivé barvy zasychají různě dlouhou dobu, každá má jinou krycí schopnost a každá ovlivňuje směs s jinými barvami jinak. Při nedodržení správných postupů navíc hrozí popraskání a znehodnocení malby.

Potřebné zkušenosti s olejomalbou jsem získával postupně, především čtením odborné literatury. Pouhé studium literatury ale nestačí, nejvíce se dá naučit od zkušeného malíře. Proto jsem se rozhodl zajet do Šternberka a zde navštívit známého malíře Libora Vojkůvku. Setkání s ním bylo velice přátelské a pro mě znamenalo zásadní kvalitativní posun v mé malířské práci. Od Libora Vojkůvky jsem získal zkušenosti s přípravou plátna, jeho napínáním na rám a šepsováním. Ovlivnil mě ve výběru a míchání barev, v používání vhodných štětců, olejů, laků a ostatních pomůcek nezbytných pro olejomalbu. Všechny tyto zkušenosti mají zásadní vliv na konečný vzhled obrazů, na jejich zářivost a také na jejich životnost.

Olejovými barvami se dá malovat různými způsoby, máš nějaký svůj styl nebo techniku?

Oblíbil jsem si techniku starých mistrů, která spočívá v malování obrazu postupně ve vrstvách. Nejdříve se vytváří podmalby. Na ně se nanáší střední vrstvy a pak teprve tenké lazurní vrstvy. Výsledná barva je pak dána optickým součtem těchto jednotlivých tenkých průhledných vrstviček barvy. Kdysi jsem nanášel čtyři až pět vrstev lazur, nyní je to zhruba dvakrát tolik. Vždy se musí čekat několik dní, než nově namalovaná vrstva úplně zaschne. Pak se teprve může na ni nanášet vrstva další. Z tohoto důvodu je tato technika pracná a pomalá. Namalování jednoho obrazu

pak trvá měsíce, některé větší jsem dokonce maloval déle než jeden rok. Své zálibě se věnuji především v období od ledna do poloviny května. Když už se do malování pustím, vydržím pracovat třeba i deset hodin denně.

Vystavuješ někde své obrazy?

Vernisáž mé první samostatné výstavy obrazů v Muzeu Prostějovska se konala dne 23. 9. 2010 a s úvodním slovem zde vystoupil Libor Vojkůvka. Výstava trvala téměř dva měsíce a vystavil jsem zde celkem 17 obrazů. V současné době mám jeden obraz v galerii Rubikon v Olomouci.

Prozradíš něco ze svých „malířských“ plánů do budoucna?

V současné době připravuji další samostatnou výstavu v Olomouci. S galerií jsem domluven na počtu třiceti obrazů, chci namalovat i několik rozměrnějších plátn. Vzhledem k pracnosti malby a časovým možnostem to bude nejdříve za čtyři až pět let.

Mým největším přáním je, aby se moje obrazy líbily a vyvolávaly v lidech příjemné pocity a dobrou náladu. Více se můžete o mé malířské práci dovědět na webových stránkách www.ivanambroz.cz.

Děkuji za rozhovor a přeji Ti za sebe i kolektiv spolupracovníků hodně dobrých námětů, nových nápadů a nevyčerpatelného elánu při Tvé další tvůrčí práci.

Ing. Jiří Korhon

Hořce

Zatíší s T. G. M.

Eva

PŘÍSEŽNÉ STRÁŽE Z ARCHIVU

Právní ochrana lesa a myslivosti si našla své místo i v legislativě. Protože majitelé lesa nebo honitby sami na tuto činnost nestačili, byla snaha pověřovat i jiné osoby právem kontroly. Zákon o myslivosti č. 225 z prosince roku 1947 uvádí, že ochrana myslivosti zahrnuje ochranu zvěře před pytláky, škodlivou zvěř a dravými zvířaty, jakož i péči o dodržování předpisů vydaných k ochraně zvěře a myslivosti. "Tuto činnost v honitbách, státních a vojenských lesů vykonává přísežný myslivecký personál ochranný, v dalším myslivecký hajný nebo myslivecký hospodář, vyhovuje-li podmínkám stanoveným pro vzetí do přísahy pro ochrannou službu mysliveckou. Myslivecký hajný musí mít při výkonu služby předepsaný viditelný služební odznak a písemné osvědčení o složení přísahy vydané okresním národním výborem." Potud citace.

Podklady, jak by měl tento odznak vypadat v tomto zákonu nejsou. Snad byly v nějakém jiném předpise. Tento zákon byl v únoru 1962 nahrazen novým č. 23 o myslivosti. Zde v §10 odst. 2 je již popsán nový služební odznak. Je z bílého kovu ve tvaru elipsy, uprostřed se státním znakem o rozměru 5 cm výšky a 3,7 cm šířky. V horní

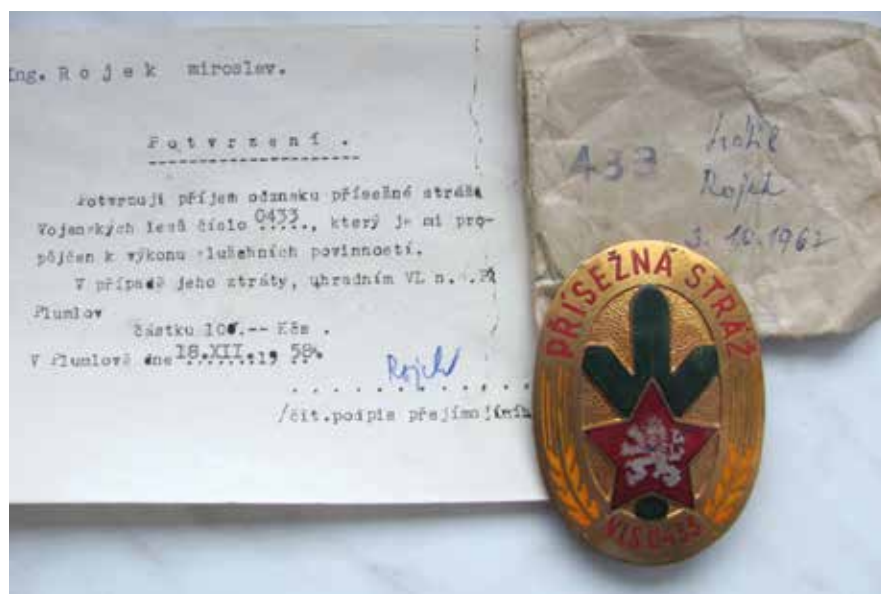
části obvodového pásu je nápis „Myslivecká stráž“. Tím skončilo pátrání v zákonech a nyní realita.

U Vojenských lesů Plumlov byl dle dokladu vydán dne 18. 12. 1958 Ing. Miroslavu Rojkovi (pozdějšímu výrobnímu náměstkovi) odznak přísežné stráže č. 433 a ten se dosud zachoval včetně obálky s evidenčním číslem a zápisem o vrácení dne 3. 10. 1967. Tento odznak se liší svým zpracováním od běžně známých následných zákonných provedení. Zlatý kov ve tvaru oválu, výšky 7 cm a šířky 5 cm se smaltovaným barevným provedením, žluté klasy, zelená větvička, barevný státní znak a červené nápisy s evidenčním číslem. Není to tedy běžný odznak, ale pohledně dílko, neošizené na výrobě a na první pohled zajímavé svou velikostí. Kolik bylo vyrobeno celkem těchto dnes obdivuhodných odznaků snad ví jen pamětníci. Pokud vezmeme v úvahu deset podniků včetně slovenských a generální ředitelství, mělo by stačit přibližně tisíc kusů.

Jde o malou část historie, kde se Vojenské lesy a statky i po 55 letech prezentují u sběratelů služebních odznaků. Dle pozdějších předpisů vznikly i další stráže využívané ve VLS pro ochranu lesa, myslivosti a rybářství.

V tomto nevědeckém shrnutí poznatků jsem chtěl alespoň částečně přiblížit to, co provází každou zálibu něco shromažďovat, zvláště když se to týká zaměstnavatele s dlouholetou historií.

Ladislav Müller

NOVÁ NAUČNÁ STEZKA „OKOLÍM KOMÁROVA“

V sobotu 15. 6. 2013 byla slavnostně otevřena naučná stezka „Okolím Komárova“ na Hořovicku. Stezka vznikla péčí Občanského sdružení „Přátelé Komárova“ pod záštitou a za finanční podpory Městysu Komárov a obce Hvozdec. Jelikož se část trasy v okrajové zpřístupněné části Vojenského újezdu Brdy, podílely se na realizaci stezky též VLS ČR, s. p., divize Hořovice.

Otevření stezky bylo významnou společenskou událostí v rámci oslav vý-

ročí 750 let od první písemné zmínky o Komárově. Akci doprovázely různé soutěže pro děti, koncert dobové hudby a rytířské souboje. Uhlíř Jiří Kadera z Českého lesa zde postavil a vypálil svůj malý „víkendový“ milíř.

Trasa stezky je dlouhá cca 10 km a vede malebným údolím Červeného potoka mezi Komárovem a Neřežínem. Na dvanácti panelech naučné stezky je možnost seznámení s historií a přírodou Komárova a okolních obcí, spjatých s hutnictvím železa a zároveň hornictvím - železná ruda se dobývala právě v tomto prostoru. Trasa vede z komárovského náměstí s muzeem, kolem vodních ploch Dráteník, Červený rybník a Záskačská nádrž přes starobylou osadu Mrtví s farním kostelem a dále stoupá na pověstmi opředenou Jedovou horu. Ta proslula těžbou železné rudy a rumělky v šachtě Barbora a množstvím vzácných mineralogických nálezů. Tato lokalita je i významným botanickým nalezištěm. Dále vede trasa přes osadu Neřežín, obec Chaloupky a osadu Kleštění s pěkným výhledem zpět do Komárova.

Krajina, ve které byla naučná stezka otevřena, patří určitě mezi nejhezčí kouty Podbrdsko a proto rozhodně stojí za návštěvu.

Ing. Václav Pernegr

ŘEDITELSTVÍ VLS ČR, s. p. DIVIZE LIPNÍK NAD BEČVOU V NOVÉM

V pondělí 27. 5. 2013 byl oficiálně zahájen provoz nové budovy ředitelství divize Lipník nad Bečvou. Ředitel státního podniku ing. Jiří Janota spolu se starostou města Lipníka nad Bečvou ing. Miloslavem Přikrylem, za přítomnosti pozvaných hostů, zaměstnanců ŘSP a divize Lipník nad Bečvou, přestřihli pásku u vchodových dveří do budovy a tím jí symbolicky otevřeli. Nové ředitelství je v zrekonstruované budově bývalé stavební správy a spolu s areálem správy služeb vytváří jednotný celek. Rekonstrukce začala v roce 2011 a kolaudace proběhla v březnu 2013. Investice byla v hodnotě 11,7 milionů Kč. Nová adresa divize je Na Zelince 1 147, Lipník nad Bečvou, PSČ 751 31.

Ing. Petr Skočdopole

DĚTSKÝ DEN NA OLŠINĚ 2013

Tradiční dětský den na Olšině se letos konal 29. května a navštívilo ho rekordních 1200 dětí z okolních i vzdálenějších základních a mateřských škol. Počasí se vydařilo, a až na malé přeháňky, svítilo po celý den sluníčko.

Pro děti bylo připraveno 27 stánků s různou tematikou, od domácích

zvířátek, loveckých psů a ryb, přes lesní a vojenskou techniku, lanové překážky, skákací hrady, střelbu vzduchovou pistolí až po policejní, hasičské a záchranářské ukázky. Velkou atrakcí byly Chaloupkovi medvědi Martin a Agáta.

V rámci dne se uskutečnilo i vyhodnocení výtvarné soutěže. Letošním té-

matem byla „Myslivost“ a zúčastnilo se jí okolo dvou stovek výtvarníků z okolních škol.

Všichni organizátoři odvedli velký kus práce a svá stanoviště připravili bezchybně, za což jim patří velký dík.

Ing. Petra Čunátová

DĚTSKÝ DEN VLS PLUMLOV

12. června 2013 se už potřetí uskutečnil Dětský den VLS Plumlov, který pořádáme každým druhým rokem pro okolní základní školy Plumlov, Krumsín a Myslejovice. Je určen pro děti navštěvující první stupeň základní školy. Hlavním motivem je ukázat dětem práci v lese, něčemu novému je naučit, ale také připomenout, že ve vojenských lesích cvičí příslušníci Armády ČR.

Tentokrát jsme děti naložili před školami do autobusů a projeli s nimi část Vojenského újezdu Březina. V každém autobusu byl průvodce z řad zaměstnanců naší divize a dětem podle připraveného scénáře dělal výklad o samotném účelu vojenského prostoru, o činnosti našeho státního podniku a zejména upozorňoval děti i jejich pedagogy na zajímavosti míst, kterými jsme projížděli. První zastávka byla u tankového cvičiště, kde připravili zajímavý program vojáci z posádky Vyškov spolu s Vojenskou policií a hasičským sborem. Děti si zde prohlédly vojenskou techniku, mohly si vyzkoušet, jak se v některých vozidlech sedí, jaké je to uvnitř. Překvapením pro Vojenskou policii byla skutečnost, že děti bystře ovládaly různé druhy zbraní. Když se jich zeptali, ve které předmětu se takové věci učí, děti odpověděly, že v žádném, ale mají to natrénováno z počítačových her. Cílem ale nebylo navádět děti ke hrám na počítači, ale spíše je od tohoto nešvaru posledních let odpoutat. Protože nejen počítačem

živ je člověk, ale i v přírodě se dají nalézt zajímavé a poučné věci, dají se tam hrát hry a nejen to. Potom, co si děti stroje prohlédly, vojáci jim na připraveném místě ukázali, co který stroj doveđe.

Pak jsme děti zase naložili do autobusů a odvezli je na Novákovu chatu, kde byl pro ně připraven lesnický program. Proběhly ukázky práce harvestoru, vyvážedky, odvozní soupravy, drtiče klestu i sázení sázecím strojem, zkrátka základní postup lesnických prací. Dospělý strom se pokácí, odvětví a odveze k zákazníkovi, klest se poté musí podržet a na prázdnou paseku se vysadí nový les. Na třetí část dne byly děti rozděleny do šesti skupin. Bylo připraveno šest stanovišť a na každém stanovišti byly plněny různé obtížné úkoly. Děti si vyzkoušely své znalosti z botaniky, dendrologie, entomologie, myslivosti, skládaly puzzle a střílely na terč ze vzduchovky. Samozřejmě, že jsme po dětech nechtěli nějaké zázračné znalosti, ale hlavně jsme jim chtěli ukázat pestrost naší přírody. To, že každý živočich či rostlina se nějak jmenuje, má svůj způsob života a je krásné to všechno v lese či jinde pozorovat.

Tento den nebyl zajímavý jen pro děti, ale i pro jejich učitele, kteří, jak nám sami na závěr potvrdili, se také něčemu novému naučili.

Ing. Josef Plaček

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY PRO DĚTI NA OLŠINĚ

V sobotu 8. června jsme na rybníku „Malá Olšina“ uspořádali rybářské závody pro děti do 15 let. Organizátoři i v době povodní zajistili krásné počasí, takže celé závodní dopoledne probíhalo za svitu sluníčka.

Do soutěže se přihlásilo dvacet závodníků. Lovilo se vše a to způsobem „na plavanou“ nebo „na položenou“. Vyhodnocování úlovků bylo jednoduché - každý centimetr ulovené ryby znamenal jeden bod a vítězem se stal rybář s největším počtem bodů.

Každý zúčastněný dostal upomínkový předmět od VLS a pro vítěze byly připraveny hodnotné ceny – prázdninové povolenky k rybolovu na rybník „Nový“, knihy s rybářskou tematikou a další drobnosti.

Ing. Petra Čunátová

Výsledky:

pořadí	jméno závodníka	celkové body (ulovené cm)
1. místo	Soukup František	366
2. místo	Plíšek Miroslav	269
3. místo	Kadlec Jiří	163
4. místo	Judl Tomáš	146
5. místo	Liška Zdeněk	101

TAJENKA

↓

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

13

8

5

11

4

7

12

6

10

3

4

10

Vyhlašovatel a odborná porota složená ze zástupců a organizací
 Český svaz stavebních inženýrů (ČSSI)
 Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (ČKAIT)
 Svaz podnikatelů ve stavebnictví ČR (SPS)
 a Jihočeský kraj

uděluji v kategorii IV. M

DOPRAVNÍ A OSTATNÍ INŽENÝRSKÉ STAVBY – MOSTY

stavbě

**Most přes Záhvozdenský potok
 na komunikaci Černoleská – horní**

presta
 cena vyhlašovatele ČKAIT

stavebník

Vojenské lesy a statky ČR, s.p.

projektant

PONTEX, spol. s r.o.

zhotovitel

Lesostavby Třeboň a.s.

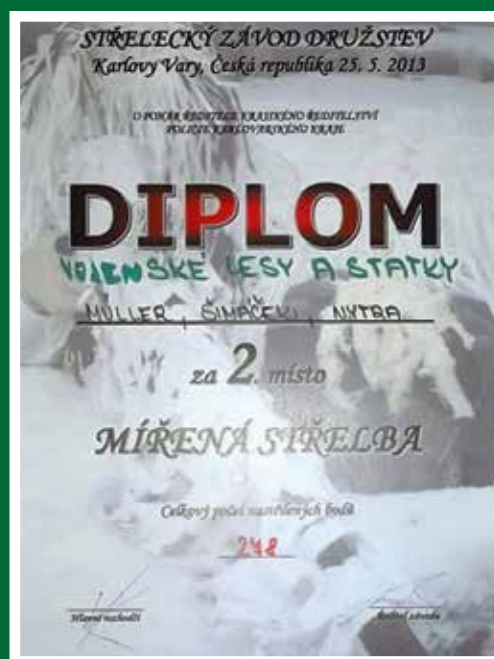
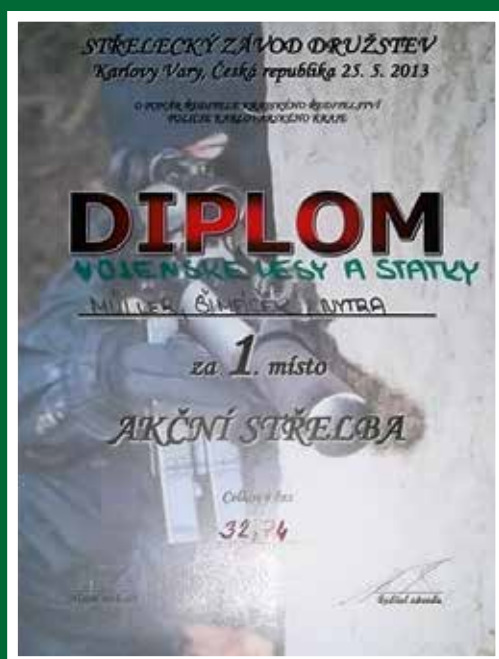
Za nestandardní technické řešení propojení lesních cest železobetonovým polorámem ve směrovém a výškovém oblouku s mostovkou proměnné tloušťky a citlivé začlenění do okolní krajiny Chráněné krajinné oblasti Šumava.

České Budějovice 10. dubna 2013

Ing. František Hladík
 předseda oblasti ČKAIT

ÚSPĚŠNÁ REPREZENTACE VLS

Na přeboru Policie České republiky Karlovarského kraje ve střelbě z pistole nás úspěšně reprezentovali zaměstnanci správy ostrahy a služeb Ing. Jaroslav Muller a Ing. Břetislav Nytra. Ve střelbě na terč obsadili druhé místo, ale v disciplíně „bojová střelba“ jednoznačně zvítězili. Jejich úspěch je o to cennější, že zvítězili mezi profesionály. Za jejich výtečné výsledky jim patří naše poděkování a uznání.

BLAHOPŘEJEME K VÝZNAMNÉMU ŽIVOTNÍMU VÝROČÍ

ČERVEN

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 50 LET

CHALOUPKA Lubomír
FRANCOVÁ Jiřina
BORIK Pavel
TRNEČKA Miroslav
PITÁK Alois
POPP Vladimír Ing.
KAVÍN Jaroslav

bezpečnostní pracovník
lesní dělník
bezpečnostní pracovník
traktorista, řidič
lesní
obchodník
bezpečnostní pracovník, strážný, hlídač

SOS Mimoň
LS Valeč
SOS Brno
SpS Plumlov
LS Myslejšovice
ŘD Horní Planá
SOS Mimoň

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 55 LET

NEČAS Jaroslav
SLADKÁ Dagmar
VLČKOVÁ Hana
KLÖSEL Josef
HOLOUNOVÁ Zdeňka
TRUHLÁŘ Zdeněk
TRNEČKOVÁ Vlasta
BLIŽŇÁK František Ing.

dřevorubec, lesní dělník
bezpečnostní pracovník
uklízečka
traktorista
mzdová účetní
dělník s JMP ostatní (MS)
dělník v zemědělství
bezpečnostní pracovník

LS Myslejšovice
SOS Květušín
SOS Libavá
ZS Heroltovice
ŘD Mimoň
SpS Horní Planá
ZS Heroltovice
SOS Libavá

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 60 LET

HNATKO Jindřich
POLÁK František
RIDVALOVÁ Ivana
URBÁNEK Karel
ČADINA Pavel
ŠULÍK Josef
VESELÝ Jiří
RADA Jaroslav
ŠVIHLA František Ing.

bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník
lesní
lesní dělník
dřevorubec
hlídač
bezpečnostní pracovník, strážný, hlídač

SOS Bražec, Hradiště
SOS Praha
SOS Praha
SOS Květušín
LS Strašice
LS Libavá
LS Obecnice
SOS Libavá
SOS Brno

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 65 LET

OLŠOVSKÝ Lumír Ing.
ŠINDELÁŘ Karel
MIKULKA František

bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník
lesní dělník

SOS Brno
SOS Praha
LS Myslejšovice

BLAHOPŘEJEME K PRACOVNÍMU VÝROČÍ

PRACOVNÍ VÝROČÍ 20 LET

BARAN Josef
ŠARKOZI František

traktorista
traktorista, dřevorubec

LS Hlubočky
LS Myslejšovice

PRACOVNÍ VÝROČÍ 30 LET

BUDAŘ Richard

lesní

LS Mirošov

PRACOVNÍ VÝROČÍ 35 LET

KOSTKA Josef
PAVLÍK Lubomír
SMUTEK Vlastimil
SOLDÁT Václav

řidič motorových vozidel
lesní
lesní
lesní dělník

SpS Bočov
LS Strašice
LS Chvalšiny
LS Arnoštov

PRACOVNÍ VÝROČÍ 45 LET

ŠMÍD Bohumil

lesní dělník

LS Valeč

BLAHOPŘEJEME K VÝZNAMNÉMU ŽIVOTNÍMU VÝROČÍ

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 50 LET

KRAVČÍKOVÁ Jana
PECHAROVÁ Martina
JANEGA Pavel
ZEMANOVÁ Miroslava
ŠVEC Václav

bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník
vedoucí SOS
nadlesní

SOS Brno
SOS Praha
SOS Libavá
SOS Mimoň
LS Arnoštov

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 55 LET

ZACHARA Pavel
TICHÁČEK Jiří
FRANK Stanislav
REISER František
VALÁBIK Peter Ing.
POKORNÝ Jiří
RYCHNAVSKÝ Vincent
PELCOVÁ Jana
MOCKOVÁ Eva Ing.
FLEISSIGOVÁ Jaroslava

bezpečnostní pracovník, strážný, hlídač
bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník
řidič motorových vozidel
bezpečnostní pracovník
ředitel divize
bezpečnostní pracovník, strážný, hlídač

SOS Praha
SOS Květušín
SOS Mimoň
SOS Květušín
SOS Praha
SOS Mimoň
SpS Horní Planá
SOS Libavá
ŘD Mimoň
SOS Mimoň

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 60 LET

BUBLA Jan
POKORNÝ Libor
BEJČEK Václav
HASENÖHRL Václav
HEINZ Ludvík Ing.
RYBA Jaroslav Ing.
FOJTÍK Václav
JANÍČEK Rostislav
ČERNÝ Jiří Ing.

bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník
traktorista přiblížování dřeva
bezpečnostní pracovník, strážný, hlídač
bezpečnostní pracovník
lesní mechanizátor
řidič, traktorista
bezpečnostní pracovník, strážný, hlídač

SOS Bražec, Hradiště
SOS Brno
SOS Bražec, Hradiště
LS Klášterec
SOS Libavá
SOS Květušín
LS Velký Újezd
ZS Heroltovice
SOS Brno

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 65 LET

PRAŽÁK Jaroslav
DOLEŽAL Vladimír
RYPL Antonín
DEDIČ Jan
BULANT Antonín

bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník, strážný, hlídač

SOS Praha
SOS Brno
SOS Praha
SOS Libavá
SOS Brno

BLAHOPŘEJEME K PRACOVNÍMU VÝROČÍ

PRACOVNÍ VÝROČÍ 20 LET

BRLKA Jiří
SEMRÁD Josef
TALANDA Josef

lesní
lesní dělník
řidič motorových vozidel

LS Velký Újezd
LS Valeč
SpS Lipník n. Bečvou

PRACOVNÍ VÝROČÍ 25 LET

KOUTNÝ Radek

traktorista

ZS Heroltovice

PRACOVNÍ VÝROČÍ 30 LET

TEZZELE Ivan
ŠVANCÁR Pavel

dřevorubec
lesní

LS Bruntál
LS Chvalšiny

PRACOVNÍ VÝROČÍ 35 LET

HŮLKA Miroslav Ing.

metodik HŮL

ŘSP

PRACOVNÍ VÝROČÍ 40 LET

FOJTÍK František
JÁGR Antonín

lesní
traktorista operátor

LS Potštát
ZS Horní Planá Květušín

BLAHOPŘEJEME K VÝZNAMNÉMU ŽIVOTNÍMU VÝROČÍ

SRPEN

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 50 LET

GÖNZÖL Ivan
ŠPROK Vladimír
ŠTĚPOVÁ Marta

dřevorubec
automechanik
bezpečnostní pracovník, strážný, hlídač

LS Nouzov
LS Dolní Lomnice
SOS Mimoň

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 55 LET

KELER Zdeněk
MENOŠKOVÁ Jaroslava
BÁRTOVÁ Vlasta
ČERMÁK Luboš
AMBROŽ Ivan Ing.
JEŽEK Lubomír
LUSKA Vladimír

bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník
lesní dělník
kočí v lesním hospodářství
vedoucí správy
dřevorubec
řidič

SOS Květušín
SOS Libavá
LS Arnoštov
LS Nouzov
LS Myslejovice
LS Obecnice
SpS Plumlov

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 60 LET

ČERNICKÝ Alfons
JÍŘINSKÝ Jiří
KADLČÍK Jaroslav
NETRVAL Ota Ing.
BERGMANOVÁ Matylda
BUDÍK Zdeněk Ing.
DENER Václav Ing.
DOLEŽELOVÁ Jiřina
KOCIÁN Josef
FIALA Jaroslav
WIMMER Miroslav
KUBÍKOVÁ Helena
ŠMUDLOVÁ Jarmila

bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník
dispečer MCD
technik ostrahy
lesní dělník
bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník
uklízečka
bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník
strojník pracovních strojů
bezpečnostní pracovník, strážný, hlídač
lesní dělník

SOS Bražec, Hradiště
SOS Praha
SOS ŘSP
SOS ŘSP
LS Dolní Krupá
SOS Libavá
SOS Libavá
ŘD Plumlov
SOS Brno
SOS Květušín
Stavební středisko
SOS Praha
Stř. Osina - Krumsín

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 65 LET

KOVÁŘ Miloslav
NOVÁK Zdeněk

bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník, strážný, hlídač

SOS Květušín
SOS Praha

BLAHOPŘEJEME K PRACOVNÍMU VÝROČÍ

PRACOVNÍ VÝROČÍ 20 LET

FIŠER Karel
ŠTĚPÁN Petr

traktorista-operátor
lesní mechanizátor

ZS Karlovy Vary Bražec
LS Velký Újezd

PRACOVNÍ VÝROČÍ 25 LET

KLÁSEK Jiří
KRÁKORA Jaroslav
KUCHAŘ Vladimír
RYBÍN Milan
WOLF František Ing.
ZLÁMAL Jiří
ČARNÝ Mojmír Ing.

lesní
dřevorubec
lesní
lesní
technik zajišťování služeb, zástupce
opravář, řidič osobního automobilu
správce majetku

LS Hlubočky
LS Klášterec
LS Potštát
LS Lipník
SpS Bochov
SpS Mimoň
ŘD Plumlov

PRACOVNÍ VÝROČÍ 30 LET

HÝŽA Jindřich Ing.

vedoucí správy

LS Žárovice

PRACOVNÍ VÝROČÍ 35 LET

DRÁBEK Karel ing.
POKORNÝ Miroslav

vedoucí LS Hlubočky
lesní

LS Hlubočky
LS Chvalšiny

BLAHOPŘEJEME K PRACOVNÍMU VÝROČÍ

PRACOVNÍ VÝROČÍ 40 LET

VELEN Luděk Ing.
VRANCEANOVÁ Jitka

ředitel divize zemědělské výroby
chovatel hospodářských zvířat

ZS ředitelství
ZS Heroltovice

PRACOVNÍ VÝROČÍ 45 LET

NOVOTNÝ Ladislav

vedoucí lesní správy Dolní Lomnice

LS Dolní Lomnice

BLAHOPŘEJEME K ŽIVOTNÍMU VÝROČÍ

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 50 LET

SVETÍKOVÁ Magda
KOUTNÍK Bohuslav Mgr.

asistentka ŘSP
bezpečnostní pracovník, strážný, hlídač

ŘSP
SOS Brno

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 55 LET

PETEČUK Milan

řidič

SpS Plumlov

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 60 LET

HRTÁN Jan
KONEČNÝ Vratislav
ŠANDA Pavel Ing.
SZOLÁR Štefan Ing.
HOVADOVÁ Jarmila
FIALA František
DOLEŽEL Jiří Ing.
LATKA Josef
PETRŽELA Oldřich

bezpečnostní pracovník, strážný, hlídač
bezpečnostní pracovník, strážný, hlídač
bezpečnostní pracovník
bezpečnostní pracovník
technik ostrahy
traktorista
chovatel hospodářských zvířat
lesní dělník
řidič

SOS Praha
SOS Praha
SOS Květušín
SOS Květušín
SOS Mimoň
LS Hlubočky
ZS Heroltovice
LS Libavá
SpS Plumlov

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 65 LET

PRAŽÁK Zlatomír
ZADŇANČIN Eduard
JAMBRIŠKINOVÁ Zdena

bezpečnostní pracovník
lesní dělník
bezpečnostní pracovník

SOS Praha
LS Valeč
SOS Praha

BLAHOPŘEJEME K PRACOVNÍMU VÝROČÍ

PRACOVNÍ VÝROČÍ 20 LET

VOJČ Libor

lesní

LS Klášterec

PRACOVNÍ VÝROČÍ 30 LET

LUKÁŠOVÁ Miloslava Ing.
ZELINKA Luboš

hospodářsko správní pracovník
lesní

ŘSP
LS Hamr

PRACOVNÍ VÝROČÍ 40 LET

KUPKA Vlastimil

skladník

SpS Plumlov

VZPOMÍNÁME NA

Ing. Karel Chyba

plukovník ČSLA v.v., který 40 let pracoval u Vojenských lesů a statků v Praze, Kežmarku a Lipníku nad Bečvou, dlouholetý předseda KV-ČVTS - Společnosti lesnické v bývalém Severomoravském kraji.

1. Čmelák

2. Louka

Kdo vyhrál?

Vítězem soutěže minulého kola se stal Petr Třešňák. Gratulujeme.

Hana Politzerová,
šefredaktorka

Příspěvky do rubriky „fotosoutěž“ posílejte prosím na
e-mail: hana.politzerova@vls.cz

3. Jaro

4. Lišče

5.

5. Brouk

6.

6. Šnek

SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA

XVII. CHOVATELSKÝ DEN

KONANÝ DNE 20.9.2013 OD 9.00 HODIN
NA FARMĚ MALÝ HLAVÁKOV

- * *Výstava chovaného skotu*
- * *Výstava zemědělské techniky*
- * *Prodej doupovského hovězího masa*
- * *Tradičně hovězí guláš a steak*
- * *Soutěž v odhadu váhy*
- * *Další doprovodný program*

VLS ČR, s.p. - ZEMĚLSKÁ SPRÁVA BRAŽEC

PRODUKT EKOLOGICKÉHO ZEMĚLSTVÍ

Krajka - Petr Třešňák
vítězná fotografie minulého kola fotosoutěže